Περιοδος 2η,
Νο 51
Απριλης '96
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Ολοι στις εκδηλωσεις τιμης για τους Καβαζογλου - Μισιαουλη στις 6, 7, και 17 Απριλη

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ

Λιτοτητα Σοβινισμος Τρομοκρατια

ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΜΜΑΔ

Η κυβερνηση του Κληριδη που τρια χρονια τωρα επιβαλλει τη λιτοτητα τις περικοπες και το σωβινισμο, εδειξε οτι ειναι ετοιμη να επιβαλει και τη τρομοκρατια.

Η πρωτοφανης κινητοποιηση της αστυνομιας και η βαρβαρη επιθεση των ΜΜΑΔ εναντιον των διαδηλωτων εξω απο την αρχιεπισκοπη εδειξε οτι η κυβερνηση για να υπερασπιστει τα συμφεροντα της, τους συμμαχους και τα στηριγματα της, δεν δισταζει να καταφυγει στη πιο βαρβαρη και βιαιη καταστολη.

Κινητοποιησε περισσοτερους απο 400 αστυνομικους, εστησε τα χειροτερα συρματομπλεγματα απο την εποχη της αποικιοκρατιας και χρησιμοποιησε τα ροπαλα και τα δακρυγονα για να υπερασπιστει το εκκλησιαστικο κατεστημενο και τις αυθαιρεσιες του Χρυσοστομου.

συνεχεια στη σελ. 3

31 χρονια απο τη δολοφονια των Καβαζογλου – Μισιαουλη

Συμβολο στη παλη εναντια στο σοβινισμο

Φετος συμπληρωνονται 31 χρονια απο την δολοφονια των Καβαζογλου και Μισιαουλη απο τους Τουρκοκυπριους σοβινιστες της Τ.Μ.Τ. Οι δυο αγωνιστες της Αριστερας δεν ηταν τα μονα θυματα που πληρωσαν με την ζωη τους τον αγωνα για την ενοτητα αναμεσα στους Ελληνες και τους Τουρκους εργατες.

Οι σοβινιστες και στις δυο κοινοτητες εφαρμοζοντας την πολιτικη του εθνικου ξεκαθαρισματος, εσπερναν το φυλετικο μισος και επιδιωκαν δια της βιας να διασπασουν την εργατικη ταξη. Στην προσπαθεια τους αυτη δεν δισταζαν να δολοφονουν και να κακοποιουν ολους εκεινους τους εργατες και διανοουμενους που αντιπαλευαν το φυλετικο μισος και αγωνιζονταν για την συμφιλιωση αναμεσα στις δυο κοινοτητες.

Η δολοφονια των Καβαζογλου και Μισιαουλη γινεται σε μια περιοδο οπου ο εθνικισμος ηταν κυριαρχος και στις δυο κοινοτητες. Οι συμφωνιες της Ζυριχης οχι μονο δεν σταματησαν τους ανταγωνισμους αναμεσα στις αρχουσες ταξεις στις δυο κοινοτητες αλλα αντιθετα τους οξυναν. Και οι δυο προετοιμαζονται για την τελικη συγκρουση και προσπαθουν να χρησιμοποιησουν το συνταγμα της Ζυριχης προς οφελος της η καθε μια.

Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη επαναφερει το ζητημα της ενωσης που αποκλειστηκε με τη συμφωνιες της Ζυριχης. Συγκαλυμμενα στην αρχη και μετα τελειως φανερα. Χρησιμοποιει την οικονομικη, και πολιτικη της υπεροχη και προσπαθει να αφαιρεσει απο τους τουρκοκυπριους τα δικαιωματα που τους αναγνωριζαν οι συμφωνιες του '60.

Ο Μακαριος παραβιαζει το συνταγμα και αρνειται στους τουρκοκυπριους το δικαιωμα να εκλεγουν χωριστα δημαρχους στις πεντε μεγαλες πολεις. Ενθαρρυμενος απο αυτη του την επιτυχια προχωρα μετα στην ανοιχτη προσπαθεια αλλαγης του Συνταγματος. Υποβαλλει τα 13 σημεια για τροποποιηση του, που αφορουν κυριως τις διαταξεις που ηταν υπερ των τουρκοκυπριων. Ξεροντας ομως οτι οι τουρκοκυπριοι θα αντιδρουσαν, στηνει μαζι με το Γιωρκατζη ενοπλες ομαδες και ετοιμαζουν το σχεδιο Ακριτας για να επιβαλουν αν χρειαστει με την βια τις επιλογες τους. Ακολουθουν οι συγκρουσεις του '63 - '64 οπου πραγματικα οι στρατιωτικες και παραστρατιωτικες ομαδες των ελληνοκυπριων σοβινιστων οργιασαν, σφαζοντας και λεηλατωντας τις περιουσιες των τουρκοκυπριων. Αποτελεσμα ηταν ο εξαναγκασμος των τουρκοκυπριων να στριμωχτουν στους θυλακες. Το εθνικο ξεκαθαρισμα εχει αρχισει για τα καλα.

Μεσα σε τετοιες συνθηκες οι αγωνιστες της αριστερας που αγωνιζοντα για την ενοτητα της εργατικης ταξης βρεθηκαν στο στοχαστρο των σοβινιστων των δυο κοινοτητων. Παρα τις δυσκολες συνθηκες, παρα την τρομοκρατια και τις απειλες ηταν παρα πολλοι οι εργατες και οι διανοουμενοι στο χωρο της αριστερας που τα χρονια αυτα επιδιωκουν την ειρηνη και την συμφιλιωση αναμεσα στις δυο κοινοτητες. Τετοιοι αγωνιστες ηταν και ο Καβαζογλου και ο Μισιαουλης.

Παιδια απο εργατικες οικογενειες απο πολυ νωρις μπαινουν στην αριστερα, γινονται μελη του ΑΚΕΛ και δινουν την μαχη μεσα στο λαϊκο κινημα πιστοι στις ιδεες του διεθνισμου και της ταξικης ενοτητας. Ο Καβαζογλου ηταν και ο μονος τουρκοκυπριος που εκλεγηκε μελος της Κεντρικης Επιτροπης του ΑΚΕΛ. Σαν τουρκοκυπριος βρισκεται την περιοδο αυτη, σε τρομερα δυσκολη θεση γιατι απο την μια εχει να αντιμετωπισει του ελληνοκυπριους σοβινιστες και απο την αλλη το μισος και τις απειλες απο τους σοβινιστες της δικης του κοινοτητας. Η υποστηριξη του ΑΚΕΛ προς το Μακαριο και στην πολιτικη της ενωσης αυτη την περιοδο κανουν ακομα πιο δυσκολα τα πραγματα για τους τουρκοκυπριους αντισοβινιστες γιατι τους αφηνουν εκτεθιμενους μεσα στη κοινοτητα τους.

Παρολ'αυτα θα συνεχισει να αγωνιζεται με αυταπαρνηση χωρις να τρομαζει απο τους κινδυνους που δημιουργουνται απο την αντισοβινιστικη του δουλεια μεσα στους τουρκοκυπριους. Σε μια τετοια προσπαθεια ηταν που μαζι με το συντροφο του Κωστα Μισιαουλη δολοφονηθηκαν απο τουρκοκυπριους σοβινιστες που τους εστησαν καρτερι.

Σημερα για ολους εμας που παλευουμε εναντια στο σοβινισμο, η θυσια των δυο συντροφων ατσαλωνει την θεληση και δινει το κουραγιο να συνεχισουμε αυτη την μαχη. Μπροστα στην εξαρση του εθνικισμου, τα δογματα και την αναβιωση του Γριβισμου απο την κυβερνηση του Κληριδη, τις πολεμοχαρες κραυγες για απελευθερωτικους αγωνες, που απειλουν να μας φερουν νεους πολεμους και νεες σφαγες, η θυσια των Καβαζογλου και Μισιαουλη δειχνει προς τα που βρισκεται η προοπτικη για την διεξοδο απ'αυτη την βαρβαροτητα: Στη παλη εναντια στο σοβινισμο και στην επαναπροσεγγιση ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργαζομενων, στη παλη εναντια στα πολεμοχαρα δογματα, τους εξοπλισμους και καθε τι που καλλιεργει το μισος και την καχυποψια αναμεσα στους απλους ανθρωπους των δυο κοινοτητων.

Πετρος Μιχαηλ.

Ο καπιταλισμος σπερνει την απογνωση

Τον τελευταιο καιρο ειχαμε μια σειρα απο περιπτωσεις οπου εργαζομενοι κατω απο τη πιεση οικονομικων δυσκολιων οδηγηθηκαν στην αυτοκτονια.

Στην Λαρνακα μια γυναικα αυτοκτονησε μετα που απολυθηκε απο τη δουλεια της. Ενας αντρας απο τον Αγιο Δομετιο που ηταν εξαφανισμενος απο το σπιτι του για αρκετες μερες βρεθηκε καμενος μετα που αυτοπυρποληθηκε μεσα στο αυτοκινητο του. Οι λογοι ηταν τα η αδυναμια του να ξοφλησει τα χρεη που ειχε. Ενας ελλαδιτης πλασιε αυτοπυροβοληθηκε ενω ενας ρωσσοποντιος εργατης κρεμμαστικε μεσα στο δωματιο του στη Πεγεια γιατι δεν ειχε δουλεια.

Επισης το Χειμωνα που μας περασε ειχαμε μια σειρα απο περιστατικα που αρκετα ηλικιωμενα ατομα πεθαναν απο αναθυμιασεις απο μαγκαλια που αναψαν για να ζεσταθουν ή καηκαν απο θερμαστρες.

Ολα αυτα τα περιστατικα παρουσιαζονται απο τον τυπο σαν τυχαια περιστατικα ή αυτοκτονιες που συμβαινουν εξαιτιας της ασχημης ψυχολογικης καταστασης που αντιμετωπιζουν τα θυματα. Η αληθεια ομως ειναι αλλη. Αυτα τα περιστατικα ειναι δολοφονιες του ιδιου του συστηματος που οδηγα αυτους τους ανθρωπους στην ανεχεια και στην οικονομικη εξαθλιωση.

Τα ψυχολογικα προβληματα δεν δημιουργηθηκαν απο μονα τους αλλα απο το ιδιο το συστημα που τους εριξε στην φτωχεια και στην εξαθλιωση. Ενα συστημα που εχει για κεντρο του το κερδος και τον ανταγωνισμο, που σε καθε του εκφραση εφαρμοζει το ρητο, ο θανατος σου η ζωη μου. Η ανεργια, η φτωχεια, οι κακουχιες, οι ρατσιστικες διακρισεις ειναι που οδηγουν πολλους εργαζομενους στην απογνωση και καμια φορα στην αυτοκτονια.

Την ιδια στιγμη που γινονται ολα αυτα ερχεται η κυβερνηση και ισχυριζεται υποκριτικα οτι το βιοτικο μας επιπεδο ανεβηκε. Μιλα για 15 χιλιαδες δολλαρια κατα κεφαλη εισοδημα και αλλα παρομοια. Μπορει να ισχυουν αυτοι οι αριθμοι αλλα αυτο που στη πραγματικοτητα συμβαινει ειναι οτι οι πλουσιοι γινονται πλουσιωτεροι και οι φτωχοι, φτωχοτεροι. Γι αυτο το κατορθωμα μπορει να ειναι περηφανη η κυβερνηση, οχι ομως και για την ανοδο του βιοτικου επιπεδου των εργαζομενων και των φτωχων αγροτων. Ολ' αυτα τα περιστατικα οχι μονο την διαψευδουν, αλλα δειχνουν και με το πιο τραγικο τροπο ποια ειναι η νεα κατασταση που αρχιζει να διαμορφωνεται μεσα στην ελληνοκυπριακη κοινωνια.

Μαρια Κωσταντινου

Χυδαια η διαφημιση της PIZZA HUT

Παρα τις διαφορες κατακτησεις των γυναικων, μεσα στο καπιταλισμο εξακολουθουν να καταπιεζονται σε διαφορους τομεις.

Η διαφημιση εκφραζει ακριβως αυτη την κατασταση. Με τη διαφημηση η γυναικα χρεισιμοποιηται σαν μεσο για την προωθηση προϊοντων με τον πιο σεξιστικο τροπο. Ενα πολυ χοντρο παραδειγμα ειναι η τελευταια διαφημηση της PIZZA-HUT, του Ζιβαναρη, που μας παρουσιαζει την πισω οψη μιας κοπελλας και γραφει: «γυριστε την αναποδα και αρχιστε απο πισω» και μετα στην επομενη σελιδα την δειχνει απο μπροστα, ξαναγραφει το ιδιο σλογκαν και μας δειχνει πως τρωγεται η νεα πιτσα.

Τετοια παραδειγματα υπαρχουν πολλα. Στην Κρατικη Εκθεση οι πωλητριες μια εταιρειας για συστηματα κλιματισμου ηταν υποχρεωμενες να κυκλοφορουν και να εξυπηρετουν τους πελατες φορωντας χρυσαφι μπικινι.

Στις αγγελιες για δουλειες βλεπουμε να ζητουν για τις γραματεις, πωλητριες κλπ, περα απο τα αλλα προσοντα να ειναι ευπαρουσιαστες, ομορφες, σεξυ, θεωρωντας τες σαν ενα «καλλοπιστικο» στοιχειο για το γραφειο ή ακομα να ταυτιζεται με το εμπορευμα. Ειναι γνωστη η διαφημηση της Καλσπεργκ που επιμενει να πεισει τους αντρες να βαλουν μαι «ξανθια στη ζωη τους». Καθημερινα στη τηλεοραση σχεδον ολα τα προϊοντα θα συνοδευονται και απο μια ημιγυμνη γυναικα.

Κατα τα αλλα η Μερα της γυναικας γιορταστηκε με συνεντευξεις απο τα Μεσα Μαζικης Ενημερωσης απο ολα τα κομματα που μιλησαν για την καταξιωση της γυναικας στη κοινωνια και στο χωρο δουλειας.

Ομως ολα τα πιο πανω αποδεικνυουν ποσο απεχουν οι διακυρηξεις απο την πραξη. Η παλη για την απελευθερωση των γυναικων ξεκινα και απο αυτην ακομα την καταγγελια ολων αυτων των σεξιστικων διαφημισεων μεχρι την τελικη ανατροπη του καπιταλισμου, του συστηματος που γεννα τη γυναικεια καταπιεση.

Φωτεινη Κελλα

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Η ψηφος δεν ειναι αρκετη χρειαζονται αγωνες εργατικοι

συνεχεια απο σελ. 1

Δεν ειναι η πρωτη φορα που η κυβενηση δειχνει το τρομοκρατικο της προσωπο. Στο Γερι οταν οι κατοικοι διαμαρτυρονταν γιατι ηθελε να τους μετατρεψει την περιοχη τους σε βρωμοτοπο με τα λυμματα εστειλε παλι την αστυνομια με τα ροπαλα να επιβαλει τη θεληση της. Τα ιδια εκανε και στις αποθηκες Θεοδοσιου, οπου τα ΜΜΑΔ δεν διστασαν να κτυπησουν ακομα και βουλευτες της αριστερας.

Τα ιδια και χειροτερα εκαναν στη Χλωρακα οταν δολοφονησαν το Λευτερη και την Ελση.

Καθε φορα που γινεται μια απεργια η αστυνομια και τα ΜΜΑΔ ειναι εκει για να προστατεψουν, τους απεργοσπαστες και να τρομοκρατησουν τους απεργους. Τα ιδιο και σε καθε κινητοποιηση, πορεια ή διαδηλωση που στρεφεται εναντια στη Κυβερνητικη πολιτικη.

Οσο πιο πολυ, η πολιτικη της κυβερνησης θα την φερνει σε συγκρουση με τους εργαζομενους και τη νεολαια, τοσο περισσοτερο θα ειναι αναγκασμενη να καταφευγει και σε πιο ανοιχτη και βαρβαρη τρομοκρατια.

Η οργη τουκοσμου αναγκασε τον Αναστασιαδη να φυγει απο το χωρο της Αρχιεπισκοπης. Αν αξιοποιηθει και οργανωθει μπορει να διωξει ολοκληρη τη κυβερνηση του Συναγερμου

Ταξικη επιθεση

Η κυβερνηση του Συναγερμου ειναι ολοφανερο οτι εφαρμοζει μια ξεκαθαρη ταξικη πολιτικη. Στηριζει και υπερασπιζεται, με νυχια και με δοντια, τα συμφεροντα των κεφαλαιοκρατων, της ταξης που αντιπροσωπευει.

Δινει απλοχερα χαριστικες επιδοτησεις στους βιομηχανους, τους ξενοδοχους και τους αλλους επιχειρηματιες ενω επιβαλλει λιτοτητα και περικοπες στις κοινωνικες δαπανες.

Προσφερει δεκαετη απαλλαγη απο τον φορο εισοδηματος για τους επιχειρηματιες αλλα αρνειται να δωσει πραγματικες φορολογικες ελαφρυνσεις για τους εργαζομενους.

Δινει χαριστικες χαλαρωσεις στους ξενοδοχους οπως στον υπουργο Μιχαηλιδη απο τις οποιες θα οφεληθει τουλαχιστο μισο εκατομμυριο λιρες και ομως αρνειται να κανει δρομους και κοινοφελη εργα στην υπαιθρο.

Ξοδευει εκατονταδες εκατομμυρια λιρες για εξοπλισμους και στρατιωτικα εργα αλλα αφηνει τον τομεα της παιδειας και της υγειας να διαλυονται. Στηνει νεα πολεμοκαπηλα δογματα και απειλει να κοψει ακομα περισσοτερο τα αναπτυξιακα εργα και τις κοινωνικες δαπανες για χαρη τους.

Απειλει ολα τα εργατικα κεκτημενα, ΑΤΑ, δικαιωμα στην απεργια, συλλογικες συμβασεις και ετοιμαζει ιδιωτικοποιησεις ενω εχει αυξησει τις τιμες του νερου, του τηλεφωνου, του ρευματος, των νοσηλειων για τα δημοσια νοσοκομεια, και γενικα για ολες τις δημοσιες υπηρεσιες.

Δεν εχουν κανενα προβλημα να αφηνει να μας δηλητηριαζουν με «τρελλα» κρεατα, δηλητηριασμενα ψαρια, μολυσμενα νερα, καρκινογονες ουσιες και αλλα παρομοια για να μην τα αποσυρουν απο την αγορα και να χασουν απο τα κερδη τους οι επιχειρηματιες.

Ειναι μια πολιτικη που στοχευει στην εξυπηρετηση των συμφεροντων του κεφαλαιου. Ειναι μια ξεκαθαρα ταξικη πολιτικη. Για να την επιβαλουν δεν δισταζουν να χρησιμοποιησουν καθε μεσο, απο τη διαφημιση, τα ψεμματα μεχρι και την ανοιχτη τρομοκρατια.

Ταξικη απαντηση

Παρ' ολα αυτα η αντιπολιτευση την αντιμετωπιζει υπερταξικα, μεσα στα πλαισια της «εθνικης ενοτητας» του διαλογου και των «αμοιβαιων υποχωρησεων».

Δεν εχουμε κανενα λογο ομως να υποχωρουμε και να κανουμε «θυσιες» για χαρη του κεφαλαιου. Εχει φανει εξαλλου, οτι οι υποχωρησεις το μονο που πετυχαινουν ειναι να ανοιγουν την ορεξη της κυβερνησης και των εργοδοτων για να ζητουν περισσοτερες υποχωρησεις. Η ιστορια ολων των διαπραγματευσεων και των συμβασεων των τελευταιων χρονων ειναι επιβεβαιωση αυτης της πορειας.

Ουτε πρεπει να περιμενουμε τις εκλογες για να δωσουμε απαντηση στην επιθεση της κυβερνησης και των εργοδοτων. Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι στις εκλογες θα πρεπει να μαυρισουμε τον Συναγερμο αλλα η ψηφος δεν ειναι αρκετη για να μας απαλλαξει απο τους κεφαλαιοκρατες και τη κυβερνηση τους.

Πολυ περισσοτερο δεν πρεπει να περιμενουμε να φθαρει η κυβερνηση απο μονη της, απο τα δικα της σκουντουφληματα, και να πεσει σαν «ωριμο φρουτο». Η φθορα της δεν ειναι καθολου σιγουρο οτι θα μετατραπει και σε εκλογικη ηττα απο μονη της.

Το Συντηρητικο κομμα της Θατσερ και του Μεητζορ στην Αγγλια παρα το οτι προκαλεσε με την πολιτικη του, την αντιδραση και την οργη των εργαζομενων καταφερε να βρισκεται στην εξουσια για 17 χρονια συνεχεια, στηριγμενο πανω στο οτι το εργατικο κομμα δεν οργανωσε αυτη την οργη και να τη μετατρεψει σε αντικυβερνητικο κινημα αλλα περιμενε του Συντηρητικους να πεσουν μονοι τους.

Αντιθετα ο Μπερλουσκονι επεσε μεσα σε ελαχιστους μηνες κατω απο την πιεση των εργατικων κινητοποιησεων. Το ιδιο και ο Μητσοτακης στην Ελλαδα που για δυο χρονια οι εργατικες και φοιτητικες κινητοποιησεις δεν τον αφησαν να ανασανει. Το ιδιο και η Τσιλερ στην Τουρκια που κατερρευσε το περασμενο φθινοπωρο κατω απο την πιεση των απεργιων.

Τετοιου ειδους απαντηση χρειαζεται. Χρειαζεται μια εξισου ξεκαθαρη και δυναμικη απαντηση οπως ειναι η επιθεση που δεχομαστε. Μια ταξικη απαντηση. Χρειαζεται μια πολιτικη που να βαζει πανω απο ολα τα συμφεροντα της εργατικης ταξης και οχι τα συμφεροντα του «εθνους», του «τοπου», της «Κυπρου μας» και αλλα παρομοια πισω απο τα οποια προσπαθουν να καλυψουν τα συμφεροντα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου.

Χρειαζεται μια απαντηση που να τους κοντραρει σε ολα τα επιπεδα που να οργανωσει την αγανακτηση της εργατικης ταξης και της νεολαιας και να την μετατρεψει σε αγωνες, απεργιες, συλλαλητηρια και διαδηλωσεις.

Χρειαζεται μια πολιτικη που να βαζει μπροστα τη προοπτικη της ανατροπης οχι μονο της κυβερνησης του κεφαλαιου αλλα και του ιδιου του καπιταλισμου που κοντευει να μας «τρελλανει».

Αυτη την πολιτικη μονο μια αριστερα στηριγμενη στις παραδοσεις του επαναστατικου κινηματος και του Μαρξισμο μπορει να την προωθησει. Μια τετοια αριστερα ειναι που χρειαζεται να χτισουμε σημερα.

Σε αυτο ειναι που στοχευει η Εργατικη Δημοκρατια.

Μαρξισμος

οχι μονο για αρχαριους

Τρεις συζητησεις για τα βασικα του Μαρξισμου

- Τι ειναι πολιτικη
- Τι εννοουμε με ταξικη κοινωνια
- Πως αλλαζει η κοινωνια

Κυριακη πρωϊ στις 5 Μαη ωρα 10:00 π.μ - 1:30 μ.μ.

Υποθεση Παγκρατιου

Η μαζικη δραση εφερε αποτελεσματα

Η ιστορια με τον Παγκρατιο μπορει να τελειωσε, για την ωρα, αλλα ειναι σιγουρο οτι αφησε πισω της καποιες σημαντικες εμπειριες και βοηθησε να ξεπεραστουν καποιοι μυθοι, εστω και σε καποιες μειοψηφιες.

Οι κινητοποιησεις για τον Παγκρατια και οι συγκρουσεις με τα ΜΜΑΔ εδωσαν ενα γερο χαστουκι στις ιδεες που ηθελαν τους «κυπριους» αδιαφορους και απολιτικους, που μονο με το διπλοκαμπινο και τη σουβλα ασχολουνται. Οι χιλιαδες κοσμου που εγκατελειψαν τις δουλειες τους, τα χωραφια τους για να πανε εξω απο την αρχιεπισκοπη να διαμαρτυρηθουν για τη σταση του Αρχιεπισκου, εδειξαν οτι οταν μπει μπροστα στους εργαζομενους και τους νεολαιους η προοπτικη της δρασης εναντια στην αδικια ξερουν να κινητοποιουνται.

Οι κινητοποιησεις εξω απο την αρχιεπισκοπη και οι συγκρουσεις με τα ΜΜΑΔ ειχαν πολλα απο τα στοιχεια που βλεπουμε σε εξεγερσεις, φαντασια στα συνθηματα, πρωτοβουλιες απο τον ιδιο το κοσμο και ιδεες που αλλαζουν με φανταστικα γρηγορους ρυθμους. Παραδοσιακες ιδεες και αξιες που υπηρχαν για χρονια καταρρεαν μεσα σε λιγες μονο ωρες.

Χαρακτηριστικα οταν καποιοι νεαροι κατα τη διαρκεια των επεισοδειων ηθελαν να σπασουν ενα αυτοκινητο της αστυνομιας που ετυχε να ειναι παρκαρισμενο μεσα στο κοσμο, διαφοροι «ψυχραιμοι» προσπαθησαν να τους σταματησουν λεγοντας οτι δεν υπαρχει λογος αφου εμεις δινουμε τα λεφτα με τα οποια αγοραστηκε. Αρκετος κοσμος πηρε το μερος των νεαρων λεγοντας, *«και τα δακρυγονα εμεις τα πληρωνουμε αλλα εμεις τα τρωμε»*.

Οι εικονες της αστυνομιας που μας προστατευει απο τους ταραξιες και τους απατεωνες μεσα σε τετοιες συνθηκες διαλυονταν με φοβερα γρηγορο ρυθμο.

Με παρομοιους ρυθμους διαλυονταν και οι αυταπατες για την κυβερνηση που δηλωνε «ουδετερη» στα της εκκλησιας ενω εστειλε τα ΜΜΑΔ να ξυλοφορτωσουν το κοσμο. Ακουγες κοσμο ο οποιος ειχε ψηφισει Κληριδη στις προηγουμενες εκλογες να μιλα εναντιον του και να λεει οτι στις επομενες εκλογες θα ριξει λευκο. Οταν μαλιστα εμφανιστηκε στο χωρο των επεισοδειων ο κοινοβουλευτικος εκπροσωπος του Συναγερμου, ο Αναστασιαδης, ο κοσμος τον γιουχαϊσε και τον αναγκασε να φυγει.

Ακομα και σε θεματα οπως η ομοφυλοφιλια ο κοσμος αρχιζε να αλλαζει τις ιδεες του. Ακουσαμε κουβεντες οπως, *«εμας δεν μας ενδιαφερει. Ακομα και ομοφυλοφιλος να ειναι ο Παγκρατιος εμεις αυτον θελουμε»*.

Η οργη του κοσμου βεβαια δεν ειχε να κανει τοσο με το θρησκευτικο αισθημα οσο με την αντιδραση του απεναντι στην αδικια, απεναντι στη προσπαθεια του αρχιεπισκοπου να επιβαλει τις επιλογες του εναντια στη θεληση του πληθησμου της περιοχης. Στην ουσια ο κοσμος υπερασπιζονταν το δημοκρατικο του δικαιωμα να εκλεγει ο ιδιος τους ηγετες του.

Μεσα απο τις κινητοποιησεις εκφαζε ακομη την αγανακτηση του απεναντι στο εκκλησιαστικο κατεστημενο που ζει προκλητικα μεσα στη χλιδη ενω δεν διαφερει σε τιποτα απο τους κοσμικους αρχοντες που πλακωνονται για το χρημα, την δυναμη και την εξουσια και που χρησιμοποιουν καθε μεσο για ν'αναρριχηθουν σε αξιωματα και να εξοντωσουν τους αντιπαλους τους. Εδειχνε ακομη την αντιδραση του για τους εκβιασμους του Χρυσοστομου για τον πολιτικο γαμο και τα διαζυγια, για τις πολεμοχαρες κραυγες του και για τις γενναιοδωρες εισφορες του για τα μνημεια του Γριβα.

Γι αυτο στις εκδηλωσεις συμμετειχε και κοσμος που δεν ειχε καμια σχεση ουτε με την εκλογη μητροπολιτη, ουτε με την εκκλησια.

Το γεγονος οτι στο τελος ο Αρχιεπισκοπος αναγκαστηκε κατω απο την πιεση των κινητοποιησεων να κανει πισω ειναι ισως το πιο σημαντικο που μενει απο ολη αυτη την ιστορια. Για πολλες βδομαδες ο κοσμος προσπαθουσε με διαλογο, προσευχες και παρακαλια να πολεμησει την αδικια. Μονο μετα τη κλιμακωση των κινητοποιησεων και τις συγκουρσεις ομως ο Αρχιεπισκοπος αναγκαστηκε να υποχωρησει. Αυτο ειναι ενα ζωντανο και τρανο παραδειγμα για το πως η δραση του κοσμου, μπορει να φερει αποτελεσματα.

Μπορει η συμφωνια που εκανε η επιτροπη να αφηνει τα περιθωρια στον αρχιεπισκοπο να εμποδισει τον Παγκρατιο να γινει μητροπολιτης Μορφου αλλα στην ουσια αποτελει ηττα του αρχιεπισκοπου και της Ιερας Συνοδου.

Δεν ξερουμε αν το ζητημα θα ξανανοιξει οταν θα ερθει η ξανα η ωρα για την εκλογη μητροπολιτη, αλλα για την ωρα κυβερνηση και Χρυσοστομος γλυτωσαν τα χειροτερα. Ομως οσο και να ξαναγυρισουν τα πραγματα στην ομαλοτητα ενας κοσμος μεσα απο τις εμπειριες του εχει κανει ενα βημα μπροστα. Εικονες σαν αυτη εξω απο την αρχιεπισκοπη ειναι σιγουρο οτι θα τις ξαναδουμε. Την επομενη φορα ισως να ειναι εξω απο καποιο Υπουργειο ή τη Βουλη.

Ο Γριβας του '55-'59 ειναι ιδιος με αυτον του '40-'44 και '70-'74

Η προσπαθεια εξαγνισμου του Γριβα εχει ξεπερασει καθε οριο. Ο Υπουργος Συγκοινωνιων στο μνημοσυνο του στη Λεμεσο ειπε πως ο Γριβας μαζι με την οργανωση Χ παλεψε εναντια στους Γερμανους, ενω στα σεμιναρια που οργανωσαν τα συμβουλια μνημης αγωνα 55-59 παρουσιαζαν τον Γριβα οτι ταχα παλεψε την Χουντα και ειχε αντιδικτατορικη δραση. Τωρα κανουν εραινο για να του κανουν μνημειο αξιας ενος εκατομμυριου λιρων στον οποιο εδωσαν γενναιοδωρες εισφορες ο Κληριδης και ο Αρχιεπισκοπος.

Μ'ολα αυτα και αλλα χυδαια ψεματα προσπαθουν να εξαγνησουν τον Γριβα και να τον απαλλαξουν απο τα εγκληματα που τον βαραινουν. Για να το κανουν προβαλλουν τον Γριβα του '55-'59 και τον παρουσιαζουν σαν τον ελευθερωτη της Κυπρου.

Οταν δεν εξυμνουν την ΕΟΚΑ Β και αναγνωριζουν οτι υπηρξε εγκληματικη προσπαθουν να ξεχωρισουν τον Γριβα εκεινης της περιοδου και να μας πουν οτι τιμουν τον «Διγενη» τον αρχηγο της ΕΟΚΑ και οχι τον Γριβα του '72 - '74.

Αυτα ολα ειναι παραμυθια. Ο Γριβας ηταν παντα ο ιδιος εγκληματιας. Το μονο που εκανε με συνεπεια σε ολη του τη ζωη ηταν να πολεμα την αριστερα και τιποτα παραπανω. Γι'αυτο το σκοπο εστεισε την φασιστικη οργανωση Χ την εποχη της Γερμανικης κατοχης στην Ελλαδα και συνεργαστηκε με τους ναζιστες, εναντιον των αγωνιστων του ΕΛΑΣ. Τα ιδια εκανε και την εποχη της ΕΟΚΑ. Ο Γριβας του '55 - '59 ηταν ιδιος και απαραλλαχτος με τον Χιτη δολοφονο του '44.

Η επιλογη του ανταρτικου

Η καθοδος του Γριβα στη Κυπρο και η δημιουργια της ΕΟΚΑ δεν στοχευε τοσο στην απελευθερωση της Κυπρου απο τους αγγλους αποικιοκρατες οσο στο να προετοιμασει το εδαφος για να διαδεχτει η δεξια τους αγγλους στην εξουσια. Εκεινη την εποχη η βρεττανικη αυτοκρατορια καταρρεε και η μια μετα την αλλη οι αποικιες της απελευθερωνονταν. Σημερα αρκετοι απο τους πρωταγωνιστες εκεινης της εποχης οπως ο Κληριδης, ή ο Σπυρος ο Παπαγεωργιου που ηταν πρωτοπαλληκαρο του Γριβα παραδεχονται οτι ο ενοπλος αγωνας ισως να μην χρειαζονταν και οτι αν περιμεναμε λιγο ακομη ισως να αποχωρουσαν μονοι τους οι βρετανοι.

Στη πραγματικοτητα το ανταρτικο στηθηκε για να κτυπησει το εργατικο κινημα και την αριστερα. Με την ΕΟΚΑ ο Γριβας ελπιζε να επαναλαβει και στη Κυπρο τα κατορθωματα του σε βαρος των κομμουνιστων στην Ελλαδα κατα την περιοδο '44 - '49.

Αυτο στην ουσια ομολογει ο ιδιος σε επιστολη του στο Μητροπολιτη Ανθιμο στις 25-1-58 ο οποιος του ζητουσε να σταματησει τις δολοφονιες των αριστερων: *«οι κουμμουνισται ειναι οι αντιπαλοι μας ειτε το θελουμε ειτε οχι. Ενδυκνειται να τους εξοντωσουμε ως πολιτικη οντοτητα, ωστε να μη επιρεαζουν το εθνικο ζητημα οπως συνεβαινε μεχρι τουδε»*.

Αυτο που *«συνεβαινε μεχρι τουδε»* και ηθελε να το σταματησει ο Γριβας ηταν οι εργατικοι αγωνες ελληνων και τουρκων εργατων και η επιρροη που ειχε σε αυτους η αριστερα. Ηταν οι μεγαλες απεργιες του '48 οπου ελληνες και τουρκοι εργατες παλεψαν μαζι εναντια στην αποικιοκρατια. Η πιθανοτητα ενα νεο '48 να επαναληφθει σε μεγαλυτερη ενταση και να γενικευτει η εξεγερση οχι μονο εναντια στην αποικιοκρατια αλλα και την εθναρχια που το '48 ειχε ταχθει με την αποικιοκρατια ηταν ενας πραγματικος εφιαλτης ενω η αριστερα πηρε και την πρωτοβουλια και ξεκινησε το μαζεμα υπογραφων για την ενωση. Ετσι η εθναρχια και η δεξια κατεφυγαν στο ανταρτικο και τον Γριβα.

Εγκληματιας

Η εγκληματικη δραση του Γριβα σε βαρος της αριστερας και το κλιμα τρομοκρατιας που προσπαθησε να επιβαλει φαινεται και στο παρακατω αποσπασμα απο το βιβλιο του Α. Παυλιδη «ο Μακαριος»: *«Η ΕΟΚΑ, θα πρεπει να αναφερθει, ειναι το μονο "απελευθερωτικο" κινημα διεθνως, που πετυχε να δολοφονησει περισσοτερους "προδοτες" παρα Βρετανους, που υποτιθεται οτι ηταν ο στοχος της ΕΟΚΑ. Αυτο και μονο το στοιχειο μαρτυρα τους σκοπους του Γριβα. Συγκεκρημενα κατα την περιοδο του 1955-59 σκοτωθηκαν 504 ατομα. Απο αυτους 142 αγγλοι, 64 τουρκοκυπριοι και 278 ελληνοκυπριοι. Η ΕΟΚΑ εκαμε 265 "εκτελεσεις". Απο αυτους, οι 131 ηταν ελληνοκυπριοι και 134 αγγλοι και τουρκοκυπριοι μαζι. Εναντιον ποιων λοιπον αγωνιζοταν ο Γριβας»*.

Οποιος δεν συμπορευοταν με τον Γριβα χαρακτηριζονταν προδοτης και εκτελειτο. Ετσι επεβαλλε κλιμα τρομοκρατιας μεσα στον κοσμο και εξασφαλιζε υποστηριξη στην ΕΟΚΑ. Ο Γριβας του '55 δεν ηταν με κανενα τροπο καλυτερος απο το Γριβα του '72 '44 ή του '74. Ηταν παντα ο ιδιος εγκληματιας.

Ομως οι νεολαιοι και αγροτες που πολεμησαν την αποικιοκρατια μεσα απο τις γραμμες τις ΕΟΚΑ δεν ειχαν καμμια σχεση με τα βρωμικα σχεδια του Γριβα, πολλοι απ'αυτους υπηρξαν και οι ιδιοι θυματα γιατι αντεδρασαν στα σχεδια του. Αυτοι παραμενουν ηρωικοι αγωνιστες εστω και αν καποιοι καπηλευονται μεχρι σημερα την θυσια τους.

Ολ' αυτα ειναι απαραιτητα επιχειρηματα οχι μονο για να αποκαταστησουμε την ιστορικη αληθεια αλλα και σαν οπλα για τους αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας για να κοντραρουν την πολιτικη της εθνικοφροσυνης, της λιτοτητας και της πολεμοκαπηλειας που ακολουθα η κυβερνηση Κληριδη.

Νικος Αγιομαμιτης

ΔΙΕΘΝΗ

Κινα – Ταϊβαν

του Σταυρου Σιδερα

Οι αιτιες της κρισης παραμενουν

Εγιναν στην Ταϊβαν οι πρωτες ελευθερες προεδρικες εκλογες με νικητη τον Λι Τενγκ Χουι υποψηφιο του εθνικιστικου κομματος. Με το τελος των προεδρικων εκλογων επεσαν και οι τονοι στην αντιπαραθεση Κινας - Ταϊβαν. Οι στρατιωτικες ασκησεις, και οι δοκιμες πυραυλων, απο την Κινα, κοντα στις ακτες τις Ταϊβαν σταματησαν.

Στοχος της κινεζικης πιεσης ειναι το κινημα για μια ανεξαρτητη Ταϊβαν και η επιβολη των δικων της ορων για μια επανενωση των δυο χωρων.

Δυο χωρες

Η Ταϊβαν, ενα νησι 21 εκ. κατοικων, βρισκεται σε αποσταση 90 μιλιων απο τις κινεζικες ακτες και για αιωνες ηταν μερος της κινεζικης επικρατειας. Μετα την νικη των ιαπωνων στον Σινο-Ιαπωνικο πολεμο του 1895 εγινε ιαπωνικη αποικια.

Με το τελος του 2ου Παγκοσμιου Πολεμου και την ηττα της Ιαπωνιας περασε ξανα κατω απο κινεζικο ελεγχο και την εθνικιστικη κυβερνηση του Τσιανγκ Καϊσιεκ που στηριζοταν κατα την διαρκεια του πολεμου απο τις δυτικες δυναμεις και κυρια τις ΗΠΑ.

Πισω απο την διεφθαρμενη εθνικιστικη κυβερνηση βρισκοταν η μισητη ταξη των γαιοκτημονων που απομυζουσαν την μεγαλη μαζα των κινεζων αγροτων και ειχαν αποδειχθει ανικανοι να παλεψουν εναντια στην Ιαπωνικη κατοχη.

Στα τελη της δεκαετιας του 40 ενας στρατος απο χιλιαδες αγροτες κατω απο την ηγεσια του κομμουνιστικου κομματος και του Μαο, καταφεραν να ανατρεψουν το διεθφαρμενο καθεστως του Τσανγκ Καϊ Σεκ. Μετα την ηττα του καθεστωτος του ο Τσανγκ Καϊ Σεκ καταφευγει το 1949, μαζι με τα υπολειμματα του στρατου του στην Ταϊβαν.

Η Ταϊβαν αυτο-ονομαστικε «Δημοκρατια της Κινας» και με την υποστηριξη των ΗΠΑ κατελαβε την εδρα της Κινας στον ΟΗΕ, παρολο που ο πληθυσμος της δεν ξεπερναγε το 2% του πληθυσμου της Κινας.

Δικτατοριες

Ο Τσανγκ Καϊ Σεκ εστησε στη Ταϊβαν ενα απο τα πιο βαρβαρα καθεστωτα εκεινης της εποχης. Με την πληρη υποατηριξη των ΗΠΑ οι ηγετες του Κουομιτανγκ καταργησαν καθε δημοκτατια, απαγορευσαν τις απεργιες και τις διαδηλωσεις, κυρηξαν ολα τα πολιτικα κομματα παρανομα και επεβαλαν το στρατιωτικο νομο για 38 ολοκληρα χρονια.

Ολες οι εξαγγελιες που εκανε κατα περιοδους το καθεστως για δημοκρατια αποδειχτηκαν παγιδες που καταληγαν σε μαζικες συλληψεις και δολοφονιες αντιφρονουντων.

Η αγρια εκμεταλλευση χαρισε, με την βοηθεια των δανειων και των στρατιωτικων παραγγελειων απο τις ΗΠΑ, τεραστια κερδη στην αρχουσα ταξη του νησιου. Σημερα η Ταϊβαν κατεχει την δωδεκατη θεση στο καταλογο των μεγαλυτερων παγκοσμιων εξαγωγεων και τη δευτερη θεση στις χωρες με τα μεγαλυτερα συναλλαγματικα αποθεματα.

Αλλα και το καθεστως που εστησε ο Μαο στην αλλη πλευρα, που αυτοονομαζονταν σοσιαλιστικο δεν ηταν καθολου πιο δημοκρατικο ή πιο δικαιο απεναντι στους εργατες. Οι ηγετες του Πεκινου εστησαν στην Κινα ενα καθεστως Κρατικου Καπιταλισμου, κατ' εικονα και ομοιωση του καθεστωτος που ειχε στησει ο Σταλιν στη Ρωσια μετα την ηττα της επαναστασης του Οχτωβρη στα τελη της δεκαετιας του '20.

Ο Μαο απαιτουσε απο τους εργατες να δουλευουν δυο και τρεις βαρδιες την ημερα για να καταφερει η κινεζικη βιομηχανια, και μαζι της η κινεζικη πολεμικη μηχανη, να φτασει και να ξεπερασει τη Δυση.

Στη Δυση οι απολογητες του καπιταλισμου μιλανε σημερα με καμαρι για το «οικονομικο θαυμα» της Ταϊβαν που υποτιθεται οτι αποδεικνυει την ανωτεροτητα της «ελευθερης αγορας».

Παραμυθια! Στη Ταϊβαν το κρατος ειχε παντοτε τον απολυτο ελεγχο πανω στην οικονομια με ενα τροπο που ελαχιστα διαφερει απο τον ελεγχο που ειχε στη Κινα του Μαο.

Το «οικονομικο θαυμα» στηριχτηκε σε ενα λουτρο απο ιδρωτα και αιμα. Τη δεκαετια του '70 η Ταϊβαν ειχε μεγαλυτερο ποσοστο θανατων σε ολοκληρο το κοσμο απο εργατικα ατυχηματα μεσα στα εργοστασια.

Ισορροπιες

Παρ' ολα αυτα οι ηγετες της Ταϊβαν δεν καταφεραν να παραμεινουν το αγαπημενο παιδι των ΗΠΑ για παντα. Τη δεκαετια του '60 η Κινα που τωρα πια ειχε μετατραπει σε μια απο τις μεγαλυτερες δυναμεις του κοσμου, συγκρουστηκε με την μεχρι τοτε συμμαχο της, την ΕΣΣΔ και αρχισε να φλερταρει με τη Δυση. Το 1972 ο αμερικανος προεδρος Νιξον επισκεφτηκε επισημα το Πεκινο. Οι ΗΠΑ αλλαξαν σταση και η κινεζικη εδρα στον ΟΗΕ παραχωρηθηκε στη Κινα.

Η αμερικανικη πολιτικη απεναντι στην Κινα και την Ταϊβαν ειναι μια πολιτικη «ισων αποστασεων», μια πολιτικη που προσπαθει να εκμεταλλευτει τις ασταθεις ισορροπιες για να μεγαλωσει τον δικο της ιμπεριαλιστικο ελεγχο στη περιοχη.

Αυτη η σχεση διαταραχτηκε το περασμενο καλοκαιρι οταν ο προεδρος της Ταϊβαν επισκεφτηκε τις ΗΠΑ. Οι ηγετες του Πεκινου ειδαν αυτη την κινηση σαν στροφη προς αναγνωριση της ανεξαρτησιας της Ταϊβαν.

Οι ηγετες της Ταϊβαν εχουν αναγκαστει να παραχωρησουν περιορισμενες μεταρυθμισεις που οδηγησαν στην αρση του στρατιωτικου νομου το 1987 και στις πρωτες ελευθερες προεδρικες εκλογες.

Την αρση του στρατιωτικου νομου ακολουθησε μια εκρηξη απεργιων και διαμαρτυριων απο εργατες, αγροτες και οργανωσεις οικολογων.

Ακομα αναπτυχθηκαν οι δυναμεις της αντιπολιτευσης οπως το Δημοκρατικο Προοδευτικο Κομμα που ζητα την ανεξαρτησια της Ταϊβαν.

Η πιθανοτητα ομως για μια ανεξαρτητη Ταϊβαν εξοργιζει τους ηγετες του Πεκινου.

Φοβουνται μια νεα Τιενανμεν

Η ηγεσια του Πεκινου καλλιεργει τον εθνικισμο σε μια προσπαθεια να απομακρυνει την πιθανοτητα μιας εξεγερσης απο τα κατω. Το φαντασμα του 1989 στην πλατεια Τιαναν-μεν, πλαναται πανω απο τα κεφαλια τους. Τοτε χιλιαδες εργατες και φοιτητες αντισταθηκαν για μερες στην αστυνομια και το στρατο, μεχρι η εξεγερση τους να πνιγει στο αιμα.

Αν και η οργη του κοσμου εναντια στο καθεστως δεν εχει ξεσπασει απο τοτε στον ιδιο βαθμο, τους τελευταιους 18 μηνες εγιναν πολλες διαμαρτυριες και απεργιες.

Το καθεστως παραδεχεται οτι τους πρωτους εννεα μηνες του 95 εγιναν πανω απο 12.000 χιλιαδες εκδηλωσεις διαμαρτυριας στην βιομηχανια.

Το χαος και η εκμεταλλευση που ερχονται μαζι με την οικονομικη αναπτυξη πυροδοτουν τις διαμαρτυριες απο τα κατω και τροφοδοτουν την μεγαλη ενταση αναμεσα στις πλουσιοτερες παρακτιες περιοχες και την καθυστερημενη ενδοχωρα.

Η εθνικιστικη υστερια, που καλλιεργουν, βοηθα το καθεστως να αποπροσανατολισει την δυσαρεσκεια που υπαρχει καλωντας σε εθνικη ενοτητα.

Ο κινδυνος να εξελιχθει η κριση στη περιοχη σε θερμο πολεμο εχει για την ωρα απομακρυνθει. Η νικη του προστατευομενου των δικτατορων της Ταϊβαν Λι Τενγκ-Χουι εξασφαλιζει και στην Κινα οτι δεν θα υπαρξει αμεση κινηση για ανεξαρτησια της Ταϊβαν. Οι αιτιες της κρισης ομως παραμενουν. Η πολεμικη αρμαδα των ΗΠΑ που εσπευσε στην περιοχη ηταν λαδι στην φωτια.

Η πραγματικη ελπιδα βρισκεται στην εξεγερση απο τα κατω, απο τις δυνατες εργατικες ταξεις που κανουν τις αρχουσες ταξεις της Κινας και της Ταϊβαν να τρεμουν.

Ο εφιαλτης της εξεγερσης της Τιενανμεν σπρωχνει τις αρχουσες ταξης της Κινας και της Ταϊβαν να παιζουν το χαρτι του εθνικισμου.

ΗΠΑ: General Motors

Η εργατικη ταξη δειχνει τη δυναμη της

Η απεργια στην General Motors, τον μεγαλυτερο κατασκευαστη αυτοκινητων στον κοσμο και την μεγαλυτερη εταιρεια στις ΗΠΑ εκλεισε υστερα απο 17 μερες αγωνα στις 23 του Μαρτη.

Η απεργια ταρακουνισε τα αφεντικα και η εφημεριδα τους, Wall Street Journal, μιλουσε για διαφορά που ξεφευγε απο καθε ελεγχο. Ο πανικος εφτασε μεχρι τον προεδρο Κλιντον που ζητησε απο τις δυο πλευρες να καταληξουν σε συμφωνια. Ακομα ο υπουργος εργασιας δηλωνε: "Η Αμερικη κρατα την ανασα της".

Η GM δεν ειχε σκοπο να διαπραγματευτει αλλα η επιτυχια της απεργιας, με ενα κοστος στην εταιρεια γυρω στα 38 με 50 εκ. δολλαρια την ημερα, την αναγκασε να καμει στροφη 180 μοιρων και να μιλησει με τους απεργους.

Η περιφρουριση της απεργιας δεν σταματησε ουτε στιγμη. Ακομα και οι εργατες ξαφνιαστηκαν με την δυναμη που φανηκε οτι εχουν. Ενα εργατης δηλωσε: "*Δεν το πιστευα. Δεν ειχα ιδεα οτι στην πραγματικοτητα θα ειχε τετοια αποτελεσματα.*"

Η απεργια ξεκινησε οταν 3000 περιπου μελη του συνδικατου UAW, (Ενωμενοι Εργαζομενοι Αυτοκινητοβιομηχανιας), κατεβηκαν σε απεργια σε δυο εργοστασια κατασκευης φρενων σαν διαμαρτυρια για την αποφαση της GM να προμηθευτει εξαρτηματα απο αλλες εταιριες.

Ακομα υπηρχαν μια σειρα απο αλλα ζητηματα, οπως η αναθεση συμβολαιων σε αλλες εταιρειες, δημιουργια νεων θεσεων εργασιας και ασφαλεια και υγεια στο χωρο εργασιας.

Η εταιρεια θελει να αγοραζει εξαρτηματα απο τριτους παρα να τα κατασκευαζει η ιδια. Ετσι δεν χρειαζεται να προσλαβει νεους εργατες και να επεκτεινει τα εργοστασια της.

Οι εργαζομενοι ειναι αναγκασμενοι, λογω της ελλειψης προσωπικου, να δουλευουν δεκα ωρες την ημερα επτα μερες την βδομαδα.

Συνηθως οι εργαζομενοι στις αλλες εταιριες δεν ειναι οργανωμενοι σε συντεχνιες και δουλευουν με χαμηλωτερους μισθους. Μ'αυτο τον τροπο οι εταιρειες περιοριζουν τα κοστα τους και κτυπουν τις συντεχνιες.

Πριν απο ενα χρονο οι εργαζομενοι στην βιομηχανια κατασκευης αεροπλανων, Μποϊγκ, ειχαν αναγκασει την εταιρεια να εγκαταλειψει παρομοια σχεδια για αγορα εξαρτηματων απο τριτους.

Η ελλειψη εξαρτηματων σταματησε την παραγωγη σε 26 απο τα 29 εργοστασια συναρμολογησης αυτοκινητων της GM στην Βορεια Αμερικη. Η εταιρεια εκλεισε την παραγωγη αφηνοντας 180,000 χιλιαδες εργαζομενους χωρις πληρωμη. Πολλες εταιρειες που συνεργαζονταν με την GM αναγκαζονταν να μειωσουν την παραγωγη και να απολυσουν προσωρινα προσωπικο.

Ωστοσο το κλιμα ηταν θετικο για τους απεργους. Οι εργαζομενοι που επιρρεαζονταν ηξεραν οτι η απεργια ηταν για την προστασια θεσεων εργασιας για να εχουν και αυτοι εξασφαλισμενη δουλεια. Η συμπαρασταση προς τους απεργους ειναι δειγμα του θυμου που υπαρχει μεσα στην αμερικανικη εργατικη ταξη εναντια στις μεγαλες εταιρειες.

Η απεργια παρελυσε στην κυριολεξια την εταιρεια και στοιχισε 900 εκατομυρια δολλαρια.

Μετα απο 17 μερες απεργια που ουσιαστικα σταματησε την λειτουργια της GM σ'ολοκληρη την βορεια Αμερικη και γονατισε τους εργοδοτες η ηγεσια της UAW κατεληξε σε συμφωνια με την εργοδοσια.

Με την συμφωνια η GM υποσχεθηκε να ανοιξει εκατονταδες νεες θεσεις εργασιας. Ακομα υποσχεθηκε να πληρωσει 5.6 εκατομυρια δολλαρια σαν αποζημιωσεις στους 3,000 χιλιαδες εργαζομενους και 6.5 εκατομυρια δολλαρια που αφορουν παραβιασεις απο την εταιρια των συνθηκων υγειας και ασφαλειας στο χωρο εργασιας.

Το ζητημα της προμηθειας ομως εξαρτηματων απο αλλες εταιρειες παραμενει ανοιχτο. Η GM θελει να αυξησει την προμηθεια εξαρτηματων απο τριτους, απο το 35% που ειναι σημερα, για να φτασει τους αναγωνιστες της που εχουν 70% η Chrysler και 52% η Ford.

Συντομα το ιδιο ζητημα θα ξεπηδησει ξανα σε αλλα τμηματα της GM, οπου οι εργαζομενοι ειναι σε αναβρασμο.

Συντομα αρχιζουν διαπραγματευσεις για πανεθνικη συμβαση αναμεσα σε 400,000 χιλιαδες εργαζομενους που ανηκουν στην UAW και 225 εργοστασια της GM, της Chrysler και της Ford. Η δραση των εργαζομενων στην GM εδειξε πια ειναι η πραγματικη δυναμη που μπορει να αντισταθει στις επιθεσεις τις εργοδοσιας.

ΑΚΑΜΑΣ

Η λιτοτητα καταστρεφει το περιβαλλον

Σε αντιπαραθεση με τους κατοικους της περιοχης ηρθαν οι περιβαλλοντιστες σε εκδηλωση που οργανωναν στον Ακαμα, εναντια στις χαλαρωσεις που δοθηκαν για την ανεγερση ξενοδοχειου στη περιοχη απο τον Υπουργο Εξωτερικων Α.Μιχαηλιδη.

Οι χαλαρωσεις που δοθηκαν στον Μιχαηλιδη δεν ειναι παρα μονο η αρχη. Ειναι αρκετοι οι καρχαριες που περιμενουν στη σειρα. Ηδη υπαρχουν αλλα εξη ξενοδοχεια που εχουν αδεια ή ειναι στα σχεδια. Ο Γαλαταριωτης, ο μεγαλοξενοδοχος Κουννας, η Rising City Holdings Ltd, που ανηκει σε συνεργασια κυπριων και ρωσσων επιχειρηματιων, ειναι μερικοι που θελουν να βαλουν χερι στην παρθενα περιοχη του Ακαμα.

Οι κατοικοι της περιοχης εγκατελειμμενοι απο τις εκαστε κυβερνησεις βλεπουν σαν μονη διεξοδο και μονη ελπιδα για αναπτυξη τις επενδυσεις των μεγαλοκαρχαριων και των ξενοδοχων. Γι αυτο ζητουν να αυξηθει το ποσοστο δομησης στο 30% απο το 10% οπως ακριβως εγινε με το ξενοδοχειο του Μιχαηλιδη ωστε να μπορουν να αξιοποιησουν τα χωραφια τους.

Η ανεγερση ξενοδοχειων ομως ειναι μια μονοπλευρη αναπτυξη. Ειναι μια αναπτυξη που οχι μονο καταστρεφει το περιβαλλον αλλα δεν προσφερει καμια πραγματικη διεξοδο και βελτιωση των ορων ζωης των κατοικων της περιοχης. Η όποια αναπτυξη και αξιοποιηση γινει θα αφορα μονο τον τουρισμο. Δεν προκειται να γινουν για παραδειγμα, νηπιαγωγεια, σχολεια, νοσοκομεια, παιδικες χαρες, αγροτικα ιατρικα κεντρα. Ουτε θα δουμε δρομους απο τα χωρια προς τις πολεις ουτε και προκειται να δωθει βοηθεια για την κατασκευη δρομων προς τα χωραφια για να μπορουν οι κατοικοι της περιοχης να τα καλλιεργουν.

Ηδη ο δημαρχος της Πολης Χρυσοχους, ζητησε απο την κυβερνηση αντι να τους κτισουν νοσοκομειο, να τους κατασκευασουν τον δρομο προς τη Παφο. Αυτο δειχνει οχι μονο το ειδος της αναπτυξης που θα υπαρξει αλλα και την απογνωση στην οποια οδηγησε η κυβερνητικη αδιαφορια τους κατοικους της περιοχης.

Οι δρομοι ειναι διαλυμενοι και πολλοι παραμενουν οπως ηταν απο την εποχη της αποικιοκρατιας. Νοσοκομεια και ιατρεια δεν υπαρχουν, τα σχολεια καταρρεουν ειτε βαζουν νερα. Δεν εχουν τις αναγκαιες αιθουσες ενω πολλες φορες δεν εχουν ουτε τον αναγκαιο αριθμο εκπαιδευτικων. Οι σεισμοπληκτοι στις Αροδες και αλλα χωρια ακομα περιμενουν να ξαναμπουν στα σπιτια τους. Πριν λιγο καιρο μια γυναικα απο το Πωμο που αρρωστησε χρειαστηκε να κινητοποιηθει ελικοπτερο για να την μεταφερει στο νοσοκομειο.

Για ολα αυτα τα προβληματα των κατοικων της περιοχης κανενας δεν εδειξε ενδιαφερον. Οι οικολογοι εχουν μια στενη αντιληψη του οικολογικου κινηματος και θεωρουν σαν υπευθυνη για τα προβληματα του περιβαλλοντος την αναπτυξη και οχι το τροπο που αυτη η αναπτυξη χρησιμοποιειται απο το καπιταλισμο. Οι καπιταλιστες στο βωμο του κερδους σαρωνουν τα παντα, ανθρωπους, παρθενα δαση, τις θαλλασες και την προστασια της ιδιας της ατμοσφαιρας με την καταστροφη του οζοντος.

Αυτοι που καταστρεφουν το περιβαλλον στη περιοχη ειναι οι ιδιοι που ευθυνονται για την εγκαταλειψη και την δυστυχια που υπαρχει στη περιοχη. Ειναι αυτοι που σημερα δινουν ψευτικες υποσχεσεις για «αναπτυξη» ενω το μονο που τους ενδιαφερει ειναι να ξεζουμισουν και τον Ακαμα.

Η πολιτικη των οικολογων αδυνατει να δει αυτες τις πραγματικοτητες γι΄αυτο και οδηγησε στη συγκρουση με το κοσμο. Δεν ειναι τυχαιο εξαλλου που οι οικολογοι δεν ειχαν τιποτα να πουν οταν λιγες μερες μετα τα επεισοδια στον Ασπρογκρεμμο οι κατοικοι του Καθικα συγκρουστηκαν με την αστυνομια, στην προσπαθεια τους να μην αφησουν την Αρχη Ηλεκτρισμου να περασει ρευμα υψηλης τασης πανω απο τα σπιτια τους και τα χωραφια τους, που θεωρειται υπευθυνο για ογκους στον εγκεφαλο και παιδικη λευχαιμια.

Μονο μια πολιτικη που να συνδεει τον αγωνα εναντια στους διαφορους Μιχαηλιδηδες και την καταστροφη που προκαλουν στο περιβαλλον, με τον αγωνα εναντια στη πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων ή οποια υποβαθμιζει και οδηγει στην εξαθλιωση την υπαιθρο θα μπορουσε να δωσει την προοπτικη για κινητοποιησεις μαζι με τους απλους ανθρωπους της περιοχης και να σπασει τις αυταπατες για τις προθεσεις των μεγαλοκαρχαριων.

Η κινητοποιηση επρεπε να γινει εξω απο το Υπουργειο Εξωτερικων που ειναι ο Μιχαηλιδης ή ακομα καλυτερα εξω απο το προεδρικο. Εκει που βρισκονται οι πραγματικοι ενοχοι και για την δυστυχια των κατοικων και για την καταστροφη του περιβαλλοντος. Εκει που παρτηκε η αποφαση για τις χαλαρωσεις στον Μιχαηλιδη απο τις οποιες θα οφεληθει μισο εκατομμυριο λιρες ενω τα χωρια της περιοχης αφηνονται στην μοιρα τους γιατι ταχα δεν υπαρχουν λεφτα για δρομους, νοσοκομεια και αλλα κοινοφελη εργα.

Νικος Αγιομαμιτης

ΤΡΕΛΕΣ ΑΓΕΛ

Το τρελοκομειο τ

Ολα τα ΜΜΕ εδωσαν μεγαλη δημοσιοτητα στην ασθενεια των Τρελλων Αγελαδων. Ακολουθησαν οι επισημες δηλωσεις του εφησυχασμου «στην Κυπρο ουδεις κινδυνος υπαρχει» και σιγα-σιγα βγηκαν εδω και εκει καποιες πληροφοριες, πως βρεθηκαν 99 κοπαδια αρνιων μολυσμενα απο την «τρομωδη νοσο».

Οποιος παρακολουθησε τις συζητησεις στην τηλεοραση σιγουρα δεν εβγαλε συμπερασμα. Πληροφοριες μπερδεμενες και ατελεις συνεβαλαν στο μπλεξιμο. Τι να κανει κανεις. Να τρωει ή να μην τρωει βοδινο. Γιατι βεβαια οτι και αν λενε οι «επισημες πηγες» ξερουμε πως τα ιδια λεγανε για τον αμιαντο και ας πεθαιναν εκατονταδες, τα ιδια λεγανε για το Rainbow, για την ραδιενεργεια του Chernobil το 1986 και ας μας σταματουσε η Ιαπωνια την εισαγωγη κυπριακων λαχανικων δυο χρονια αργοτερα λογω ραδιενεργειας, τα ιδια λενε για τα καλωδια υψιλης τασης και ας αυξανονται κατακορυφα η παιδικη λευχαιμια.

Για οτι τελοσπαντων θα μπορουσε να επιρεασει τα κερδη τους ασχετα απο τις επιπτωσεις στην υγεια μας το σιγουρο ειναι πως οι «επισημες πηγες» καθε αλλο παρα θα μας πουνε την αληθεια ή θα παραμερισουν τα κερδη των κεφαλαιοκρατων για χαρη της υγειας μας.

Αυτη η σταση τους ομως δεν διαφερει σε τιποτα απο τη σταση των καπιταλιστων ολου του κοσμου

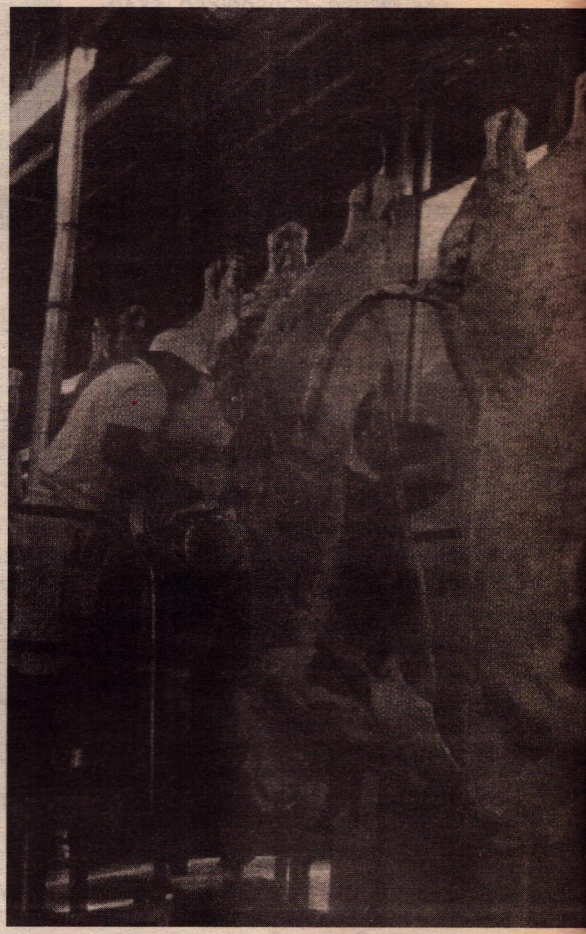

Η δεξια κυβερνηση της Βρετανιας αφου για καμποσο διαστημα εκανε πως δεν τρεχει τιποτα αναγκαστηκε τωρα να παραδεχτει οτι η «Σπογγωδης Εγκεφαλοπαθεια Βοοειδων» (ΣΕΒ), η γνωστη «Ασθενεια των τρελλων Αγελαδων», μπορει να μεταδοθει με το γαλα ή το κρεας απο μολυσμενα ζωα στους ανθρωπους.

Η «Σπογγωδης Εγκεφαλοπαθεια» εντοπιστηκε πρωτη φορα σε αγελαδες το 1985. Η κυβερνηση ομως, αδιαφορησε για τις προειδοποιησεις των επιστημονων και διαβεβαιωνε τον κοσμο οτι το «βοδινο κρεας ειναι 100% ακινδυνο».

Τωρα, 10 νεοι ανθρωποι πεθαινουν σε νοσοκομεια της Βρετανιας απο την Ασθενεια Κρατσφελντ-Τζαγκομπ (ΑΚΤ). Οπως και στις αγελαδες, ετσι και η ΑΚΤ δημιουργει τρυπες στον εγκεφαλο των ανθρωπων που προκαλουν αμνησια, μελαγχολια, τυφλωση, παραλυση και στο τελος φερνουν τον θανατο. Ειναι η πρωτη φορα που η ΑΚΤ χτυπαει νεο κατω των 30 ετων.

Θορυβημενος απο το φοβερο σκανδαλο ο πρωθυπουργος της Βρετανιας, ο Τζων Μεητζορ, καλεσε σε εκτακτη συνεδριαση το υπουργικο συμβουλιο. Τωρα αναγνωριζουν οτι η Ασθενεια των Τρελλων Αγελαδων κινδυνευει να αποδειχτει μια απο τις μεγαλυτερες για τη δημοσια υγεια στην ιστορια.

Οι επιστημονες υπολογιζουν οτι ο χρονος επωασης της ΑΚΤ ξεπερναει τα 10 χρονια. Ο αριθμος των ανθρωπων που εχουν προσβληθει μπορει να ειναι ανυπολογιστος. Ο καθηγητης Ριτσαρντ Λέισι του Πανεπιστημιου του Λιντς μιλαει ακομα και για μισο εκατομμυριο θανατους καθε χρονο. Ο Λέισι ηταν ο ενας απο τους τρεις καθηγητες που προειδοποιουσαν ξανα και ξανα ολα αυτα τα χρονια οτι η ασθενεια μπορει να μεταδοθει στον ανθρωπο. Αντι να τον ακουσει η κυβερνηση τον κατηγορουσε για «ανορθολογισμο» και «τρομολαγνεια». «*Ο λογος που η κυβερνηση δεν εκανε τιποτα*», καταγγελει ο Λεισι, «*ηταν επειδη θα στοιχιζε ακριβα και θα της εκοβε ψηφους απο τους μεγαλους κα μεσαιους κτηνοτροφους, που ειναι απο τους υποστηρικτες της*».

Η Βρετανικη κυβερνηση δεν αγνοησε μονο τις προειδοποιησεις, αγνοησε συστηματικα και επιδεικτικα ολα τα πορισματα των επιστημονικων ερευνων που δεν ταιριαζαν στη «θεωρια» της οτι το βοδινο κρεας ειναι 100% ασφαλες.

Το Υπουργειο Γεωργιας ελεγε οτι η αθενεια δεν περναει απο τις αγελαδες στα μοσχαρακια τους. Οταν τα πειραματα εδειξαν το αντιθετο η κυβερνηση ξεδιαντροπα υποστηριξε οτι τα πειραματα ηταν «κατασκευασμενα».

Υστερα το υπουργειο ελεγε οτι η ασθενεια δεν μπορει να μεταδοθει απο το ενα ειδος στο αλλο. Τον Μαη του 1990 μεταδοθηκε σε μια γατα και λιγο αργοτερα σε ενα πιθηκο. Συνολικα 18 διαφορετικα ειδη προσβληθηκαν απο την ασθενεια σε πειραματα τα επομενα χρονια. Αλλα η κυβερνηση συνεχισε να επιμενει οτι «*κανενας στη Βρετανια η οπουδηποτε αλλου δεν χρειαζεται να ανησυχει*».

Εφτα χρονια τωρα η κυβερνηση της Βρετανιας δηλωνε οτι η ασθενεια «βρισκεται υπο ελεγχο» αλλα αρνιοταν να διαταξει τη θανατωση των αγελαδων που ειχαν προσβληθει. Σημερα υπολογιζεται οτι τα μολυσμενα ζωα ξεπερνανε τα 150.000. Δεν υπαρχει ουτε ενα κοπαδι που να μην ειχε τουλαχιστον ενα κρουσμα. Για να σταματησουν την εξαπλωση θα χρειαστει να θανατωσουν ολες τις αγελαδες της χωρας. Την ιδια στιγμη εκατονταδες χιλιαδες ανθρωποι σε ολοκληρο τον κοσμο αγωνιουν για την υγεια τους και το μελλον των παιδιων τους.

Εγκληματιε και οι Βιο

Ενα και μοναδικο πραγμα ειναι υπευθυνο για την γεννηση, την εξαπλωση στις αγελαδες και το περασμα στον ανθρωπο της «Σπογγωδους Εγκεφολοπαθειας», το κερδος.

Οι αγελαδες στη Βρετανια μεγαλωνουν με «επιστημονικους» τροπους σε συγχρονα «εργοστασια εκτροφεια». Οι μεγαλεμποροι και οι βιομηχανοι κρεατος διευθυνουν τις επιχειρησεις τους απο τα πολυτελη τους γραφεια στο Λονδινο, το Παρισι, τη Νεα Υορκη.

Τα εκτροφεια, τα σφαγεια, τα εργοστασια επεξεργασιας κρεατος, τα καταστηματα χονδρικης πωλησης ανηκουν στην πραγματικοτητα στις τεραστιες βιομηχανιες τροφιμων που ειναι ενας απο τους μεγαλυτερους κλαδους της βρετανικης οικονομιας. Ο τζιρος της μεγαλυτερης απο αυτες, της Uniliver ξεπερναει τον τζιρο της Βρετανικης Αρχης Τηλεπικοινωνιων. Στον καταλογο με τις 50 μεγα-

Τι μπορουμε να κανουμε

Ας μην ξεγελιομαστε. Ο καπιταλισμος ειναι ενα συστημα παγκοσμιο. Το κυνηγι του κερδους δεν ειναι κατι θεωρητικο, αλλα, πολυ συγκεκριμενο. Στην προκειμενη περιπτωση λοιπον μια κονσερβα απο τη Δανια μπορει να ειχει μεσα κρεας απο τη Βρετανια ή τα «υγιη μας κυπριακα ζωα» να τρωνε γερμανικες ζωοτροφες φτιαγμενες απο ψοφια προβατα της Βρετανιας. Ακομα η τεχνικη γονιμοποιηση των ντοπιων αγελαδων δεν γινεται με σπερμα βοοειδων απο την Βρετανια;

Οι ατομικες λυσεις στον καπιταλισμο ειναι αδυνατες. Οσο πιο γρηγορα γκρεμισουμε αυτο το συστημα, την οικονομια του τρελλοκομειου τοσο πιο γρηγορα θα παρουμε στα ιδια μας τα χερια τις ζωες μας και το μελλον μας. Τοσο πιο γρηγορα θα σωσουμε οχι μονο τη ζωη μας και τη ζωη των παιδιων μας αλλα και τον πλανητη ολοκληρο.

ΑΔΕΣ

ης αγορας

ς ειναι οι κυβερνησεις μηχανοι τροφιμων

υτερες επιχειρησεις της Βρετανιας ιγουραρει η βιομηχανια τροφιμων SDA αλλα και η Dalgety που φτιανει ζωοτροφες.

Κερδη

Για να αυξησουν τα κερδη τους οι ομηχανοι δεν διστασαν να ταιζουν ς αγελαδες με τροφιμα «εμπλουτιμενα» με «επεξεργασμενα» πτωματα προβατων και μαλιστα προβατων ου ειχαν πεθανει απο «Σπογγωδη γκεφαλιτιδα». Και αυτο παρα τις οειδοποιησεις της ιδιας της «Βασικης Επιτροπης για το Περιβαλλον ι τη Μολυνση» που δηλωνε κατηορηματικα, απο τον Αυγουστο του 79 οτι *«το μεγαλυτερο προβλημα πο αυτη τη διαδικασια ανακυκλωης ειναι ο κινδυνος μεταδοσης αθενειων στα κοπαδια και απο εκει τους ανθρωπους»*.

Η κυβερνηση της Θατσερ, ομως, γνοησε τις προειδοποιησεις και το 80 εδωσε αδεια για την «ανακυωση» των ψοφιων ζωων. Και σαν ι μην εφτανε αυτο, πιστή στην ιδεολογια της αγορας, των ιδιωτικοποιησεων και του «λιγοτερου κρατους» ιταργησε και τους κρατικους υγειομικους ελεγχους. Μεσα στο «σηρινο οικονομικο κλιμα» δηλωνε ξεανροπα «οι ελεγχοι επαφιονται στη ομηχανια».

Οι βιομηχανοι δεν αφησαν την ευιρια να παει χαμενη. Αυτα τα σαϊα ανακαλυψαν τροπους για να βγαυν ακομα και απο τα ψοφια προβα μεγαλυτερο κερδος. Σε συνεργαα με τις εταιριες ζωοτροφων ανεπτυξαν μια νεα οικονομικοτερη μεθο επεργασιας των πτωματων των ρωστων ζωων, επεξεργασια περισσοτερη ωρα, αλλα σε χαμηλοτερη θερμοκρασια. Οι εταιριες ζηταγαν και συγχαρητηρια γιατι η νεα μεθοδος απαιτουσε λιγοτερη ενεργεια (και λιγοτερα λεφτα) ηταν πιο φιλικη για το περιβαλλον(!) και οπως διαβεβαιωναν, απολυτα ασφαλες.

Ιδιωτικοποιησεις

Πεντε χρονια αργοτερα ενας κτηνιατρος στο Κεντ εντοπισε τις πρωτες τρελλες αγελαδες με κλινικα συμπτωματα παρομοια με της «Σπογγωδους Εγκεφαλοπαθειας» των προβατων.

Αυτο δεν εμποδισε τους υπουργους του Μεητζορ να επιμενουν στη «ιδιωτικοποιηση» ακομα και των τελευταιων ελεγχων.

Τον Ιουλη του 1988 η κυβερνηση απαγορευσε τελικα την «ανακυκλωση» των προβατων που ειχαν ψοφησει απο «Σπογγωδη Εγκεφαλοπαθεια» στις ζωοτροφες των αγελαδων αλλα επετρεψε την χρηση τους για παρασκευη τροφων για τα γουρουνια, τα ψαρια και τα πουλερικα. Η χρηση τους απαγορευτηκε τελικα μονο την περασμενη βδομαδα.

Τωρα οι βιομηχανοι τροφιμων εχουν το θρασος να ζητανε «αποζημιωση» για τις «ζημιες» που εχουν υποστει. Ξεδιαντροπα οι βιομηχανιες ζωοτροφων ζητανε επιδοτησεςι για να απομακρυνουν τους τονους μολυσμενου κρεατος που μαζευονται καθε βδομαδα στα εκτροφεια και τα σφαγεια και που δεν μπορουν πια να «ανακυκλωσουν».

Αντι να ζητησουν συγνωμη απο τον κοσμο που τον δηλητιαριαζουν με βρωμικα και μολυσμενα τροφιμα ολα αυτα τα χρονια ζητανε τωρα και τα ρεστα.

Τι λενε οι σοσιαλιστες

ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ;

Συχνα ακουμε το επιχειρημα οτι βασικα ο χριστιανισμος συμφωνει με τον σοσιαλισμο σαν κοσμοθεωρια. Το ακουμε απο θεολογους, διανοουμενους, ακομα και ορισμενοι που θεωρουν τους εαυτους τους σοσιαλιστες προσπαθουν ν'ανακατεψουν το σοσιαλισμο με το χριστιανισμο οπως ο Ευσταθιου, βουλευτης της ΕΔΕΚ, που σε συνεντευξη του δηλωσε πως *"Ως ανθρωπος και ως σοσιαλιστης θεωρω οτι αδιασπαστο στοιχειο της δικης μου ιδεολογιας ειναι και ο χριστιανισμος"*.

Λεγεται λοιπον οτι η φιλοσοφια του Χριστιανισμου ειναι ανθρωπιστικη (ουμανιστικη), στηριζεται στην Αγαπη, την Ισοτητα, την Δικαιοσυνη και οτι διδασκει την κοινοκτημοσυνη των αγαθων.

Η μονη συμβουλη του Χριστου των Ευαγγελιων στους πλουσιους ηταν να πουλησουν τα υπαρχοντα τους και να μοιρασουν την αξια τους στους φτωχους. Μαλιστα ο Ιωαννης ο Χρυσοστομος θεωρουσε την κοινοκτημοσυνη περισσοτερο κανονικη μορφη της ζωης μας γιατι ταιριαζει στους φυσικους νομους παρα η ατομικη ιδιοκτησια.

Που διαφερει λοιπον ο Χριστιανισμος απο το Σοσιαλισμο; Για να απαντησουμε πρεπει πρωτα να δουμε πως αναπτυχθηκε ο χριστιανισμος ιδιαιτερα στο αρχικο σταδιο οταν δημιουργηθηκαν οι πρωτες κομμουνιστικες χριστιανικες κοινοτητες.

Χριστιανικες κοινοτητες

Ο Χριστιανισμος αναπτυχθηκε στην περιοδο της παρακμης της ρωμαϊκης αυτοκρατοριας.

Απο τη μια υπηρχε μια μικρη μειοψηφια πλουσιων που ζουσαν χωρις να δουλευουν μεσα στον πλουτο, τη χλιδη και τις απολαυσεις κι απο την αλλη η μεγαλη πλειοψηφια των μαζων που ζουσε στη φτωχεια και την εξαθλιωση.

Η υπαιθρος εγκαταλειφθηκε και οι πολεις, κυρια η Ρωμη, κατακλυστηκαν απο πληθη κοσμου που δεν ειχαν ουτε ψωμι, ουτε στεγη, ουτε ρουχα αλλα ουτε και ελπιδα να ξεφυγουν απο την αθλιοτητα. Τοτε επικρατουσε η δουλεία. Οι σκλαβοι που προερχονταν απο τους κατακτητικους πολεμους δουλευαν για να ικανοποιησουν τις αναγκες, των αριστοκρατων και των πλουσιων.

Στις πολεις δημιουργηθηκε το προλεταριατο απο τις στρατιες φτωχων ανεργων που δεν ειχαν τιποτα ουτε ακομα και τη δυνατοτητα να πουλησουν την εργατικη τους δυναμη. Αυτο το προλεταριατο ζουσε απο την ελεημοσυνη.

Σ'αυτο το χαος της φτωχειας και του ξεπεσμου το προλεταριατο ηταν ανικανο να αλλαξει την κοινωνια. Το ιδιο και οι σκλαβοι που ζουσαν σαν ζωα και απομονωμενοι απο την υπολοιπη κοινωνια.

Οι Χριστιανοι αποτελουσαν μια μικρη μειοψηφια στη ρωμαϊκη αυτοκρατορια οταν αρχισαν να ιδρυουν τις πρωτες κοινοτητες. Μεχρι και τον τριτο αιωνα οι χριστιανικες κοινοτητες αποτελουνταν αποκλειστικα απο τις κατωτερες ταξεις.

Μεσα σ'αυτες τις κοινοτητες που ειχαν κομμουνιστικο χαρακτηρα οι Χριστιανοι ζουσαν κοινοβιακα με μια οργανωση αλληλοβοηθητικη και συναιτεριστικη. *"Ολοι δε οι πιστοι μενανε μαζι κι ειχαν τα παντα κοινα. Πουλουσανε τα κτηματα καί τα υπαρχοντα τους και τα μοιραζαν στον καθενα αναλογα με τις αναγκες του... Ο ομιλος των πιστων ειχε μια γνωμη και κανενας δεν ελεγε πως αυτο ειναι δικο μου γιατι ειχαν εφαρμοσει την κοινοκτημοσυνη."* (Πραξεις Αποστολων).

Αυτο το ειδος κομμουνισμου ομως βασιζοταν πανω στην καταναλωση των αγαθων και οχι στην παραγωγη και με το περασμα του χρονου η κομμουνιστικη οργανωση των κοινοτητων αρχισε να υποχωρει. Κι αυτο γιατι σαν συστημα ηταν ανικανο να αλλαξει την κοινωνια να βαλει τελος στην ανισοτητα αναμεσα σε φτωχους και πλουσιους.

Γιατι δεν ειναι λυση οταν μερικοι πλουσιοι επηρεασμενοι απο τον χριστιανισμο προσφερονταν να μοιρασουν τα πλουτη απο τις περιουσιες τους. Για μερικες βδομαδες ή μηνες η φτωχεια μπορει να εξαφανιστει αναμεσα στους φτωχους που μολις ομως καταναλωσουν τα αγαθα θα μεινουν με αδεια χερια. Οι ιδιοκτητες γης και εργαλειων παραγωγης μπορουσαν να παραγουν περισσοτερα χαρη στη εργασια των σκλαβων κι ετσι τιποτα δεν αλλαζε.

Εδω βρισκεται μια βασικη διαφορα αναμεσα στο Χριστιανισμο και τον Σοσιαλισμο των Μαρξ και Ενγκελς. Ενω ο Χριστιανισμος μιλα για κομμουνισμο στα μεσα καταναλωσης οι Σοσιαλιστες δεν επιζητουν να μοιραζονται οι πλουσιοι τα πλουτη τους με τους φτωχους.

Αντιθετα, εκεινο που απαιτουν ειναι την καταργηση του συστηματος που δημιουργει πλουσιους και φτωχους. Αυτο μπορει να γινει μονο οταν οι πηγες ολου του πλουτου, η γη, τα μεσα παραγωγης και τα εργαλεια της εργασιας περασουν στη συλλογικη ιδιοκτησια ολων των εργαζομενων.

Σοσιαλισμος

Ο Χριστιανισμος σαν κοσμοθεωρια εκφραζε την ιστορικη περιοδο και το οικονομικο συστημα μεσα στο οποιο αναπτυχθηκε. Γι'αυτο και δεν μπορει σημερα ουτε να μας βοηθησει στην κατανοηση του κοσμου γυρω μας αλλα ουτε και ν'αποτελεσει οπλο στα χερια των εργαζομενων για αλλαγη της κοινωνιας.

Οσες ομοιοτητες κι αν υπαρχουν αναμεσα στο Χριστιανισμο και το Σοσιαλισμο οι διαφορές αναμεσα στα δυο αυτα κινηματα ειναι μεγαλες και θεμελιωδικες. Οι αφηρημενες εννοιες της Ηθικης, της Αγαπης, της Δικαιοσυνης, της Ισοτητας που κηρυσσει ο Χριστιανισμος επειδη τις χρησιμοποιει εξω απο καθε κοινωνικο περιεχομενο, στην ουσια ειτε δεν σημαινουν τιποτα ή απλα ειναι ενα ονειρο απατηλο.

Αυτοι που ισχυριζονται οτι ο χριστιανισμος ειναι αναποσπαστο στοιχειο του σοσιαλισμου μπορουν να το αποδειξουν μονο οταν αφαιρεσουν απο το σοσιαλισμο το κοινωνικο και επαναστατικο του περιεχομενο. Ν'αρνηθουν δηλαδη οτι στην κοινωνια που ζουμε υπαρχουν δυο αντιμαχομενες ταξεις που τα συμφεροντα τους ειναι ασυμβιβαστα, που βρισκονται σε διαρκη παλη και οτι στοχος του σοσιαλισμου ειναι η καταργηση της ταξικης κοινωνιας με επαναστατικα μεσα.

Τα εκατομμυρια προλεταριων σημερα, απο τον Καναδα μεχρι την Κορεα και απο τη Βραζιλια μεχρι την Ελλαδα, δεν εχουν καμια σχεση με το προλεταριατο της ρωμαϊκης εποχης. Εχουν στα χερια τους τη δυναμη που μπορει να ανατρεψει το συστημα και ν'αλλαξουν την κοινωνια.

Σημερα στον καπιταλισμο η παραγωγη εξαρταται αποκλειστικα απο την εργασια εκατομμυριων εργατων απο ολα τα μερη του πλανητη. Μεσα στα εργοστασια, στις τεραστιες γεωργοκτηνοτροφικες μοναδες, στα γραφεια, οι εργαζομενοι ειναι υποχρεωμενοι να δουλευουν συλλογικα. Εκεινο που χρειαζεται ειναι να παρουν οι εργαζομενοι στα χερια τους την ιδιοκτησια και τον ελεγχο αυτων των μεσων παραγωγης για να μπορουν να παραγουν για τους εαυτους τους και συμφωνα με τις αναγκες τους.

Μονο ετσι θα μπορεσει η ανθρωποτητα να καθορισει το μελλον της, να απελευθερωθει υλικα και πνευματικα και να χαρει στο επακρο τις δυο μεγαλυτερες απολαυσεις της ζωης, τη δημιουργικη εργασια και την αγαπη.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

10 χρονια απο το Τσερνομπιλ

Ο πυρηνικος εφιαλτης παραμονευει

Συμπληρωνονται φετος 10 χρονια απο την εκρηξη στον πυρηνικο αντιδραστηρα στο Τσερνομπιλ της Ουκρανιας, ενα γεγονος που συγκλονισε τον κοσμο και εσπειρε τον τρομο της ολοκληρωτικης καταστροφης του πλανητη.

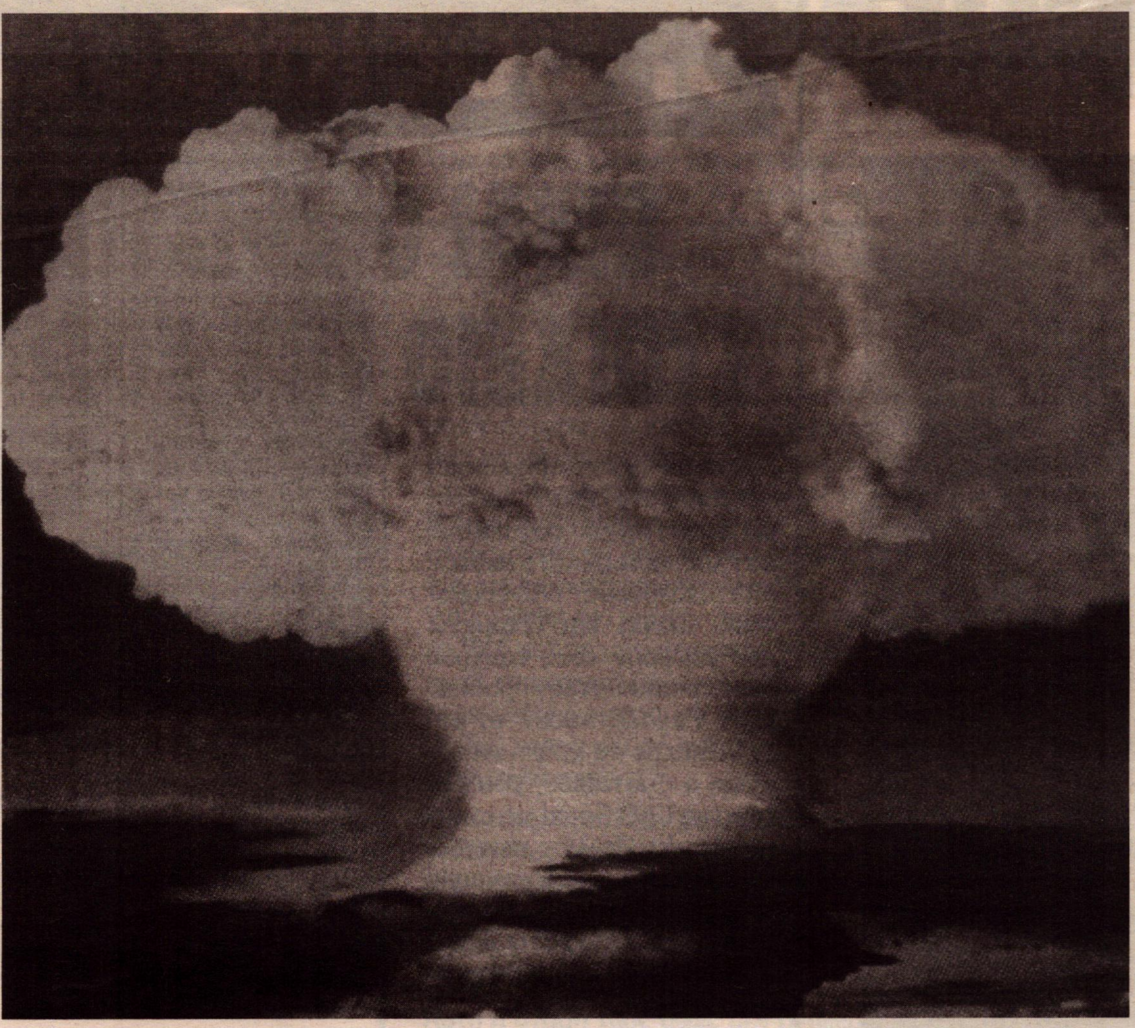

Δεκα ολοκληρα χρονια μετα, οι επιπτωσεις του «ατυχηματος» αυτου εξακολουθουν να προκαλουν προβληματα σε δεκαδες χιλιαδες Ουκρανους.

Οι επισημες εκτιμησεις του Υπουργειου Υγειας της Ουκρανιας ανεβαζουν τον αριθμο αυτων που πεθαναν μεχρι σημερα εξαιτιας του Τσερνομπιλ σε 125.000. Ακομη αναφερουν οτι τα κρουσματα καρκινου του θυροειδους σε παιδια κατω των 15 χρονων εχουν φτασει τα 1000 ενω αναμενεται ο αριθμος αυτος να ξεπερασει τα 3000.

Χαρακτηριστικο ειναι ακομη πως απο τους 300 εθελοντες που μπηκαν στην επικινδυνη ζωνη την νυχτα της εκρηξης, οι 31 πεθαναν μεσα σε μια εβδομαδα ενω οι αναλυσεις αιματος που εγιναν στους επιζησαντες εδειξαν οτι ειχαν εκτεθει σε 3000 φορες ψηλοτερη ακτινοβολια απ' οτι η συνηθης ακτινοβολια των φυσικων πηγων. Κι' ολα αυτα αποτελουν μερος μονο των αμεσων επιπτωσεων.

Σ' ενα συνεδριο που εγινε στις αρχες του Μαρτη στην Πετρουπολη, οι επιστημονες κατεληξαν στο συμπερασμα, οτι αυτες οι αμεσες επιπτωσεις ειναι ελαχιστες μπροστα στις εμμεσες επιπτωσεις που προκαλεσε ο φοβος και η αγνοια για τους πραγματικους κινδυνους που εμπλεκονται.

Το πυρηνικο «ατυχημα» στο Τσερνομπιλ απεδειξε με τον πιο τραγικο τροπο οτι δεν υπαρχει ασφαλης χρηση της πυρηνικης ενεργειας, οτι οι καταστροφικες της συνεπειες ειναι δυνατο να συμβουν και απο τη λεγομενη «ειρηνικη» χρηση της. Παρολα αυτα, ελαχιστα επηρεασε την πυρηνικη πολιτικη των κυβερνησεων, ελαχιστα προβληματισε τους καθε ειδους υποστηριχτες της πυρηνικης ενεργειας.

Θα περιμενε κανεις οτι 10 χρονια μετα το Τσερνομπιλ και 50 χρονια μετα τη Χιροσιμα και το Ναγκασακι με τους 250.000 νεκρους, θα ηταν αρκετα για να σταματησει η χρηση των πυρηνικων αντιδραστηρων και να μειωθει ο κινδυνος απο τη μολυνση του περιβαλλοντος με καθε μορφη επικινδυνες ακτινοβολιες. Αντι αυτου οι ραδιενεργες πηγες συνεχως αυξανονται. Το Τσερνομπιλ ηταν μια περιπτωση που εγινε γνωστη. Ποσες αλλες δεν εφτασαν ως στην κοινη γνωμη; Αλλες παλι που γινονται σε «πειραματικο» επιπεδο, οπως οι πυρηνικες δοκιμες της Γαλλιας ή οι προσπαθειες μικροτερων χωρων να γινουν «σεβαστες» με την αποκτηση πυρηνικης βομβας, ποσο κινδυνο προσθετουν στη ζωη μας καθε στιγμη;

Αυτο δειχνει ποσο νοιαζονται οι καπιταλιστες για το μελλον της ανθρωποτητας. Στο ξεφρενο παιγνιδι των εξοπλιστικων ανταγωνισμων και του κερδους δεν δισταζουν να θυσιαζουν εκατομμυρια ανθρωπων.

Η χρηση της πυρηνικης ενεργειας ηταν απ' την αρχη αμεσα δεμενη με τους εξοπλισμους. Απο την ανακαλυψη της διασπασης του πυρηνα τον χειμωνα του 1938-39, η πυρινικη ενεργεια μπαινει στην υπηρεσια των εξοπλιστκων ανταγωνισμων στις παραμονες του Β' Παγκοσμιου πολεμου. Η πρωτη μαζικη χρησιμοποιηση της πυρηνικης τεχνολογιας ηταν στη Χιροσιμα και το Ναγκασακι. Με το τελος του πολεμου η αναγκη για ολοενα πιο κερδοφορες επιχειρησεις εντεινει τους ανταγωνισμους των εξοπλισμων που επεκτεινονται με την επενδυση τεραστιων κεφαλαιων στην πιο προηγμενη τεχνολογια, στους πυρηνικους εξοπλισμους. Τα πυρηνικα εργοστασια χτιζονται για να παραγουν το απαραιτητο για την κατασκευη της βομβας Πλουτωνιο. Αυτη ειναι η πρωταρχικη αιτια λειτουργιας των πυρηνικων αντιδραστηρων και οχι παραγωγη ηλεκτρικης ενεργειας.

Η «ειρηνικη» χρηση της πυρηνικης ενεργειας ειναι μια απατη. Τα κονδυλια που διαθετουν για την πυρινικη ερευνα και το κοστος των αντιδραστηρων και την εξορρυξη ουρανιου ειναι τεραστια. (Μονο το 3% της παγκοσμιας παραγωγης ενεργειας καλυπτεται σημερα απο την πυρηνικη ενεργεια).

Η πυρηνικη ενεργεια ειναι ενεργεια καταστροφικη και οχι αναπτυξιακη. Ειναι καταστροφικη και απο τη λεγομενη ειρηνικη χρηση της. Η ραδιενεργεια απ' τα αποβλητα των πυρηνικων εργοστασιων ειναι συνεχης και μονιμη, (εστω κι' αν σταματησει η λειτουργια των εργοστασιων) μιας και η ζωη των περισσοτερων ραδιενεργων στοιχειων ειναι υπεραιωνια. Τα ιδια τα πυρηνικα εργοστασια αποτελουν μια «ειρηνικη» βομβα που στην εκρηξη της την ονομαζουν «ατυχημα» αλλα οι καταστροφικες της συνεπειες ειναι οι ιδιες με των πυρηνικων οπλων. Αυτην την ενεργεια που προκαλει τον αφανισμο η εργατικη ταξη, που αγωνιζεται για την ευημερια της δεν την χρειαζεται.

Η ιστορια απεδειξε οτι η επιστημη και η τεχνολογια δεν ειναι ουδετερη. Η κετευθυνση των επιστημονικων ερευνων και οι εφαρμογες τους ειναι αμεσα συνδεδεμενες με το κοινωνικο-οικονομικο συστημα που τις προωθει.

Το πυρηνικο «ατυχημα» του Τσερνομπιλ απεδειξε οτι δεν υπαρχουν βραχυπροθεσμα μετρα για την αντιμετωπιση των πυρηνικων οπως υποστηριζουν οι «πρασινοι». Το «ατυχημα» στο Τσερνομπιλ και τα τοσα αλλα που προηγηθηκαν ή εγιναν μετα απεδειξαν οτι δεν υπαρχει ασφαλης πυρηνικη τεχνολογια. Ουτε πρεπει να περιμενουμε να μπουν τα πυρηνικα στην αυλη μας για να αντιδρασουμε γιατι η ραδιερνεργεια δεν γνωριζει συνορα. Βεβαια εμεις εδω στη Κυπρο εχουμε και στην αυλη μας πυρηνικα αφου ειναι γνωστο οτι οι βρεττανοι δεν αρνουνται οτι εχουν πυρηνικους πυραυλους στις βασεις.

Η λυση πρεπει να ειναι ριζικη. Να καταργηθουν τα πυρηνικα οπλα και εργοστασια. Αυτο βεβαια δεν προκειται να γινει με εκκλησεις προς τις κυβερνησεις ή με καταδρομικες ενεργειες καποιων «πρασινων» κομμαντος αλλα με τη παλη της εργατικης ταξης εναντια σ' αυτους που θυσιαζουν τη ζωη μας καθημερινα στο ονομα του κερδους. Μονο με την ανατροπη του καπιταλισμου θα καθαρισει πραγματικα ο πλανητης απο τα σκουπιδια, τους καπιταλιστες και τα πυρηνικα τους.

Αντωνης Σαρρης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Ποιος κερδισε στις εκλογες;

Θριαμβος". Ετσι παρουσιασε η φοιτητικη παραταξη του ΑΚΕΛ, Προοδευτικη, το αποτελεσμα των εκολογων στο Πανεπιστημιο ενω και η «Χαραυγη» μιλησε για «νικη των προοδευτικων δυναμεων».

Ειχε σιγουρα μια μικρη ανοδο κατα 1.47% η Προοδευτικη στις εκλογες και μια ελαχιστη πτωση 0,34% η Πρωτοπορια του Συναγερμου αλλα τιποτα δεν δικαιολογει πανηγυρισμους για «Θριαμβο».

Στα μεσα μιας αυταρχικης, συναγερμικης διακυβερνησης, η Πρωτοπορια - ο εκπροσωπος του Συναγερμου μεσα στο Πανεπιστημιο - επρεπε κανονικα να πληρωσει το τιμημα στις εκλογες. Ειναι η κυβερνηση του Συναγερμου, η κυβερνηση της Πρωτοποριας, που θεωρει τους φοιτητες κοροϊδα οταν υποσχεται "αμεση επιλυση" του στεγαστικου προβληματος στο πανεπιστημιο... την πρωτη δεκαετια του 21ου αιωνα. Ειναι η Πρωτοπορια που υπερθεματιζει για την αποκατασταση των εοκαβητατζηδων και ασφαλως ειναι και παλι η Πρωτοπορια που χειροκροτα τον Κληριδη οταν δινει λεφτα για μνημεια στο φασιστα Γριβα αντι για φοιτητικη εστια.

Η Πρωτοπορια ωστοσο οχι μονο κρατησε τα ποσοστα της αλλα και παραμενει πρωτη δυναμη στο Πανεπιστημιο.

Αν διπλα απο αυτο προσθεσουμε και την ανοδο κατα 4% που εξασφαλισε η "απολιτικη" ταχα και καιροσκοπικη παραταξη των Ανεξαρτητων που σε ολες τις κρισιμες αναμετρησεις με την Πρωτοπορια, (πχ. το ζητημα της ΠΟΦΝΕ) στηριζει "με υπερκομματικη υπευθυνοτητα" ολες τις επιλογες της δεξιας και το οτι η ακροδεξια Εθνικη Παλιγγενεσια (ΕΠΑΛ) πηρε σχεδον 6% (ανεβαζοντας το συνολο των ψηφων που εισεπραξαν οι γριβοπνευστες παραταξεις Πρωτοπορια και ΕΠΑΛ σχεδον στο 41%) τοτε καθε αλλα παρα «νικη των προοδευτικων δυναμεων» ηταν οι εκλογες στο πανεπιστημιο.

Στη πραγματικοτητα τα αποτελεσματα δειχνουν την αδυναμια της Προοδευτικης να αποτελεσει τον αλλο πολο απεναντι στους δεξιους. Η Προοδευτικη δεν μπορει να παλεψει το σοβινισμο και την πολεμοκαπηλεια της Πρωτοποριας και της ΕΠΑΛ, οταν η ιδια πρωτοστατει στην οργανωση κινητοποιησεων στη πρασινη γραμμη. Κινητοποιησεις που οχι μονο στρεφονται εναντια στον αγωνα για μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση με τους Τουρκοκυπριους αλλα που αποτελουν και τον φυσικο χωρο μεσα στον οποιο πρωταγωνιστουν και δυναμωνουν οι θιασωτες του "Η Κυπρος ειναι Ελληνικη".

Η Προοδευτικη θελει "ενα φοιτητικο κινημα ενωμενο". Η ενοτητα που εξασφαλιζουν ομως οι κινητοποιησεις στο Ληδρα Παλας ειναι ψευτικη. Ειναι μια "ενοτητα" που σαν βαση της εχει τους ορους της δεξιας.

Ειναι αυτη η ψευτικη "ενοτητα" που αποθρασυνε την Πρωτοπορια και τη ΕΠΑΛ σε σημειο οπου να κηρυξουν ανοιχτα τον πολεμο στον Τουρκοκυπριο καθηγητη Νιαζι Κιζιλγιουρεκ και σημερα να ζητουν «ενα ελληνικο πανεπιστημιο που να εξυπηρετει τις εθνικες μας επιδιωξεις».

Ολη αυτη η ενεργεια που χαραμιζεται απο την Προοδευτικη σε εκδηλωσεις που μονο την υποθεση του εθνικου μισους μπορουν να εξυπηρετουν επρεπε να διοχετευτει σε αγωνες εναντια στον πραγματικο εχθρο: σε κινητοποιησεις για να σταματησει επιτελους η κοροϊδια της κυβερνησης του Συναγερμου για το στεγαστικο ενω δινει λεφτα με το τσουβαλι για Μελαθρα Αγωνιστων και μνημεια για το Γριβα.

Δυστυχως ομως η Προοδευτικη (οπως, ασφαλως, και γενικοτερα η ΦΕΠΑΝ) δεν εδειξε τον ιδιο ενθουσιασμο και τις ιδιες οργανωτικες ικανοτητητες σε αυτη τη μαχη. Η μονη διαδηλωση που καλεστηκε μεχρι σημερα για το στεγαστικο ακυρωθηκε εξαιτιας της προχειρης προετοιμασιας της.

Ετσι ειναι που κρατησε τα ποσοστα της η Πρωτοπορια, ετσι ειναι που μπορεσε να ξεμυτισει η ΕΠΑΛ.

Οταν μερικες μονο μερες πριν τις εκλογες στο Πανεπιστημιο ο Κληριδης εστελνε τα ΜΜΑΔ για να καταστειλουν με πρωτοφανη βια τον κοσμο που διαδηλωνε την οργη του εξω απο την Αρχιεπισκοπη με αφορμη το ζητημα Παγκρατιου, η Προοδευτικη ειχε μπροστα της μια φανταστικη ευκαιρια να κινητοποιηθει και να εκθεσει τις παραταξεις που αντλουν απο το πολιτικο και εκκλησιαστικο κατεστημενο. Ενω η συμπαθεια του 95% του πληθυσμου βρισκοταν μαζι με αυτους που συγκρουονταν με τα ΜΜΑΔ και ζητουσαν την παραιτηση του Χρυσοστομου, τα στελεχη της Προοδευτικης προτιμησαν ειτε να υποτιμησουν γεγονοτα που κυριολεκτικα συγκλονιζαν το παγκυπριο, ειτε να διαχωρισουν τη θεση τους κρατωντας ισες αποστασεις αναμεσα στη βια της αστυνομιας και τον κοσμο που συγκρουονταν μαζι της.

Αυτο που χρειαζεται δεν ειναι η "υπευθυνοτητα" που στηριζεται στην πεποιθηση οτι "η δεξια θα φθαρει απο μονη της" αλλα ενα ζωντανο, διεκδικητικο φοιτητικο κινημα, μια πραγματικη αντιπολιτευση και η σοσιαλιστικη προοπτικη.

Δαφνος Οικονομου

ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ

Αντιστεκονται στις ιδιωτικοποιησεις

Οι λιμενεργατες στο λιμανι Λαρνακας αναγκαστηκαν να κατεβουν σε απεργια πεινας για να αντιμετωπισουν τις επιθεσεις της κυβερνησης και την απειλη για το κλεισιμο του Λιμανιου σαν εμπορικου.

Η αγανακτηση των λιμενεργατων εχει κορυφωθει αφου εδω και αρκετο καιρο βρισκονται συνεχως κατω απο την απειλη οτι θα χασουν τις δουλειες τους. Αφου τα τελευταια χρονια δεχτηκαν, μετα και την προταση των συντεχνιων τους, να κανουν μια σειρα απο «θυσιες» - μειωσεις απολαβων, επιδοματων, ωραριο σημερα απειλουνται ξανα με απολυση και τους ζητουνται και νεες θυσιες.

Η κυβερνηση παρα τις διαφορες υποσχεσεις για αναβαθμιση του λιμανιου που εδωσε στο παρελθον δεν εχει κανει τιποτα. Στη πραγματικοτητα οχι μονο δεν την ενδιαφερει η αναβαθμιση και ενισχυση του Λιμανιου, ουτε της Λαρνακας αλλα ουτε και της Λεμεσου αλλα προτιμα να τα αφησει να καταρρευσουν για ν' ανοιξει διαπλατα ο δρομος για ιδιωτικοποιηση τους Ηδη ο Υπουργος Συγκοινωνιων φανερωσε τις προθεσεις της κυβερνησης, δηλωνοντας καθαρα πλεον πως η ΑΛΚ πνεει τα λοισθια της και πως η μονη σωτηρια ειναι η ιδιωτικοποιηση. Ειναι φανερο πως θελουν να δωσουν τα λιμανια στους ιδιωτες για να θησαυριζουν αδιαφορωντας για τις συνεπειες που αυτο θα εχει στους εργαζομενους. Ειναι σιγουρο οτι μια τετοια εξελιξη θα εχει σαν αποτελεσμα να χασουν τη δουλεια τους πολλοι λιμενεργατες ενω οσοι θα μεινουν θα υποχρεωθουν σε νεες «θυσιες».

Οι λιμενεργατες εχουν δειξει οτι δεν εχουν καμια διαθεση να αφησουν τη κυβερνηση να περασει ετσι ευκολα τα σχεδια της. Σε Γενικη Συνελευση που ειχαν στο λιμανι της Λεμεσου στις 19 του Μαρτη αποφασισαν οτι αγωνα εναντια στην ιδωτικοποιηση. Υποστηριξαν οτι η λιμενικη βιομηχανια δεν χρειαζεται ιδιωτικοποιησεις αλλα στηριξη και σωστη διαχειρηση αφου οπως αναφεραν οι εργασιες στο λιμανι Λεμεσου αυξηθηκαν κατα 34%.

Για να πετυχουν ομως οι λιμενεργατες πρεπει να παρουν τον ελεγχο του αγωνα στα χερια τους. Οι ψευτικες υποσχεσεις της κυβερνησης δεν εφεραν κανενα αποτελεσμα. Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει να στηριξουν τον αγωνα των λιμενεργατων και οχι να ζητουν απο αυτους να δειξουν και αλλη «υπευθυνοτητα» και να δεχτουν και αλλες θυσιες. Ο Σταυρος Κασουμη της ΠΕΟ στην Γενικη συνελευση των λιμενεργατων της Λαρνακας στις 20 του Μαρτη οταν δεχτηκαν οι εργατες νεα μειωση των μισθων τους ειπε: *«οι λιμενεργατες επεδειξαν με την αποφαση τους ψηλο πνευμα ευθυνης και με την τοποθετηση τους αποδεικνυουν οτι σεβονται και αγαπουν την πολη τους»*. Ποσες φορες πρεπει να το αποδειξουν αυτο οι εργατες; Σε λιγο δεν θα τους μεινει τιποτα αλλο για να θυσιασουν.

Οι συντεχνιες πρεπει να σταθουν στο πλευρο των λιμενεργατων και να στηριξουν τον αγωνα τους. Ιδιαιτερα σημερα που βρισκονται κατω απο την απειλη των ιδιωτικοποιησεων. Αν περασει αυτη η πολιτικη της κυβερνησης στα λιμανια μετα θα επεκταθει και αλλου. Οι λιμενεργατες εχουν τη δυναμη να τη σταματησουν. Θα πρεπει ομως να εχουν και τη συμπαρασταση ολων μας.

Ντινος Ιασωνος

Οργανισμος Χρηματοδοτησης Στεγης

Το κρατος σκληρος εργοδοτης

Οι εργαζομενοι στον Οργανισμο Χρηματοδοτησεως Στεγης κατεβηκαν απο τις 7 του Μαρτη σε καθημερινες 2ωρες στασεις εργασιας με καθοδηγηση της ΕΤΥΚ, στην οποια ανηκει η συντριπτικη πλειοψηφια τους, για διεκδικηση των δικαιωματων τους σαν τραπεζικοι υπαλληλοι.

Τα βασικα τους αιτηματα αφορουν την δημιουργια κλιμακων παρομοιες με τις αλλες τραπεζες, μισθολογικες αυξησεις, αυξηση των αδειων και δικαιωμα χαμηλοτοκου δανειου για στεγαστικους σκοπους.

Η κυβερνηση σαν εργοδοτικη πλευρα αρνειται να ικανοποιησει αυτα τα αιτηματα με τον ισχυρισμο οτι ο οργανισμος χρηματοδοτησης στεγης ειναι ιδρυμα του δημοσιου τομεα και διαφερει απο τις αλλες εμπορικες τραπεζες και δηλωνει οτι μπορει να παραχωρησει τα ωφεληματα που θα παρουν οι δημοσιοι υπαλληλοι.

Στην πραγματικοτητα η κυβερνηση, θελει να επιβαλει και σε αυτο το τομεα τη πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων.

Τα μετρα που πηραν οι εργαζομενοι στον οργανισμο με την εξαγγελια 2ωρων στασεων εργασιας τις πρωτες μερες και την κλιμακωση στις επομενες μερες ενω την ιδια ωρα διεκπεραιωνουν τις εργασιες του οργανισμου δεν αποτελουν πραγματικη πιεση στην εργοδοσια ενω παραλληλα φθειρουν την διαθεση των απεργων για αγωνα.

Αυτο που χρειαζεται ειναι ο αγωνας των εργαζομενων του οργανισμου να γινει αγωνας ολων των τραπεζικων υπαλληλων διοτι αυτο που συμβαινει στον οργανισμο αφορα ολους.

Οι τραπεζες θελουν να εχουν την ευχερεια να στηνουν "ειδικους" τραπεζικους οργανισμους για να εργοδοτουν υπαλληλους με χαμηλοτερους ορους απο αυτους που επιβαλλουν οι συμβασεις της ΕΤΥΚ και ετσι να τους διασπασουν.

Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι οι εργαζομενοι στην JCC, την υπηρεσια που δημιουργησαν οι εμπορικες τραπεζες το 1991 για τον ελεγχο των πιστωτικων καρτων, τους οποιους αρνηθηκαν να αναγνωρισουν τους εργαζομενους σαν τραπεζικους υπαλληλους.

Μετα απο αποφαστικη απεργια οι εργαζομενοι στην JCC καταφεραν να κερδισουν και να πετυχουν τα ιδια δικαιωματα με τα αλλα μελη της ΕΤΥΚ. Σημερα ερχεται η κυβερνηση να προσπαθησει να καμει αυτο που αποτυχαν να καμουν οι εμπορικες τραπεζες τοτε.

Οι εργαζομενοι στον Οργανισμο Χρηματοδοτησης Στεγης πρεπει να βρουν την αμεση υποστηριξη της ΕΤΥΚ που πρεπει να κλιμακωσει τα μετρα και να καλεσει και

τους αλλους τραπεζικους υπαλληλους σε συμπαρασταση.

Μπορουν ακομη να εχουν την συμπαρασταση και των αλλων εργαζομενων γενικα γιατι η πολιτικη της λιτοτητας που θελει να επιβαλει η κυβερνηση, με μειωση μισθων και καταργηση κεκτημενων στρεφεται εναντια σε ολοκληρη την εργατικη ταξη. Γι' αυτο δεν πρεπει να αφησουμε κανενα κλαδο ή τμημα εργαζομενων να δωσει αυτη τη κοντρα μονος του.

Α.Λ.

Φατε ματια ψαρια

Η Βουλη με ψηφους των κομματων της συγκυβερνησης ΔΗΚΟ - ΔΗΣΥ, ψηφισε κυβερνητικη προταση για αυξηση του εισαγωγικου δασμου στο φρεσκο ψαρι. Απο τις χωρες της Ε.Ε. εβαλαν αυξηση 1 λιρα και 30 σεντ το κιλο, ενω απο τις υπολοιπες χωρες αυξηση 2 λιρες και 50 σεντ το κιλο.

Με αυτη την αποφαση η κυβερνηση θα επιβαρυνει με 2 περιπου εκατομμυρια λιρες τους καταναλωτες και κυρια τα χαμηλα εισοδηματικα στρωματα που ηταν αυτοι που κυριως αγοραζαν το εισαγωμενο ψαρι.

Αυτη η αποφαση ειναι η συνεχεια της αντεργατικης πολιτικης της κυβερνησης που κτυπα τα χαμηλα στρωματα του λαου. Μια εργατικη οικογενεια σημερα δεν μπορει να αγορασει το ντοπιο φρεσκο ψαρι αφου η τιμη του φτανει τις 10 και 15 λιρες το κιλο. Ετσι αν με το εισαγωμενο ειχαν την ευκαιρια να τρωνε μια φορα στο τοσο φρεσκο ψαρι σημερα θα πρεπει να το πληρωνουν πολυ πιο ακριβα.

Η κυβερνηση δικαιολογει την αποφαση της για την αυξηση του δασμου, με το οτι ετσι θα στηριχθει η ντοπια παραγωγη ψαριων. Για χαρη δηλαδη μερικων επιχειρηματιων οι οποιοι εχουν κατασκευασει ιχθυοτροφεια θα πρεπει ο κοσμος να πληρωνει το ψαρι πανακριβα. Αν οι επιχειρηματιες θελουν να πουλουν τα ψαρια τους ας ριξουν τις τιμες. Αν η κυβερνηση ενδιαφερεται για το καλο του καταναλωτη ας επιβαλει διατιμηση στο φρεσκο ψαρι, σε μια τιμη που να μπορει να το αγοραζει και ο απλος εργαζομενος. Ετσι οχι μονο θα τρωει ο κοσμος περισσοτερο φρεσκο ψαρι αλλα θα αυξηθει συνολικα και η αγορα των φρεσκων ψαριων.

Δεν ειναι ομως αυτο που ενδιαφερει την κυβερνηση. Οπως εδειξε πολλες φορες μεχρι τωρα το μονο που την νοιαζει ειναι να εισπραττει η ιδια οσα μπορει περισσοτερα απο δασμους και φορολογιες και να στηριζει οσο περισσοτερο μπορει τους καπιταλιστες. Και μετα ερχεται και ο Υπουργος Υγειας να μας περιπαιξει κι απο πανω οτι τα παιδια μας βρισκονται κατω απο το κανονικο οριο υγειας και οτι πρεπει αναμεσα στα αλλα να καταναλωνουμε περισσοτερες ποσοτητες φρεσκο ψαρι.

Στη πραγματικοτητα ομως ειναι αυτη η κυβερνηση που βλαπτει περισσοτερο απο καθε τι αλλο την υγεια μας και η καλυτερη θεραπεια ειναι να τη ξεφορτωθουμε οσο γινεται πιο γρηγορα.

Αλκης Κοκκινος

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

UNDERGROUND

Καταγγελια για τις διεφθαρμενες και κυνικες πολιτικες ηγεσιες

Η ταινια του Εμιρ Κουστουριτσα Underguound παιζεται απο τις 30 Μαρτιου στο Πανθεο 2. Η ταινια που βραβευτηκε στο Φεστιβαλ των Καννων με τον Χρυσο Φοινικα, ειναι μια εξιστορηση της πορειας της Γιουγκοσλαβιας απο τη γερμανικη εισβολη το 1941, μεχρι σημερα.

Ο Κοστουριτσα ξετυλιγει τις τρεις φασεις της συγχρονης ιστοριας της Γιουγκοσλαβιας. Τη ναζιστικη κατοχη και την αντισταση των Παρτιζανων (1941-1944), την περιοδο του καθεστωτος Τιτο, απο το 1945 μεχρι την καταρρευση το 1990 και τελος τη φαση του σημερινου αιματηρου πολεμου.

Το σεναριο της ταινιας περιστρεφεται γυρω απο την ιστορια ενος τυχοδιωκτη, του Μαρκο. Ο Μαρκο ξεκινα τη δραση του στη ταινια σαν λαθρεμπορος χρυσου και μαυραγοριτης στη διαρκεια της κατοχης.

Ο φιλος του, ο ευπιστος και παρορμητικος Μπλακι, ειναι ερωτευμενος με μια νεραρη ηθοποιο, την Ναταλια, που την απαγαγει απο ενα Γερμανο αξιωματικο.

Ο Μαρκο δινει σε μερικες οικογενειες Παρτιζανων που τις κυνηγουν οι Γερμανοι, ενα υπογειο για να το χρησιμοποιησουν σαν καταφυγιο. Σωζει τον Μπλακι απο τα βασανιστηρια των Ναζι, τον κρυβει κι αυτον στο υπογειο, αλλα του "κλεβει" τη Ναταλια.

Ο Μαρκο μετατρεπει το υπογειο σε βιοτεχνια οπλων, πειθοντας τον κοσμο που κρυβεται να δουλεψει για τις αναγκες της Αντιστασης. Απο το πουλημα των οπλων βγαζει ενα σωρο λεφτα, αλλα ταυτοχρονα γινεται και ο ηγετης μιας ομαδας ανταρτων που οργανωνει επιθεσεις στα γερμανικα στρατιωτικα κονβοϋ.

Ο πολεμος τελειωνει, οι παρτιζανοι του Τιτο παιρνουν την εξουσια, αλλα το εμποριο οπλων εχει γινει αρκετα επικερδης επιχειρηση και ο Μαρκο αποφασιζει να τη συνεχισει.

Λεει ψεματα στις οικογενειες των Παρτιζανων οτι η γερμανικη κατοχη συνεχιζεται κι' αυτες συνεχιζουν να δουλευουν για χαρη του πονηρου τυχοδιωκτη, ανυποψιαστες στο υπογειο. Οταν καποια στιγμη μετα απ0 20 χρονια βγαινουν στην επιφανεια, συμπτωματικα βρισκονται μπροστα στο γυρισμα μιας ταινιας για τον Δευτερο Παγκοσμιο Πολεμο.

Βλεποντας τους ηθοποιους με τη στολη των Ναζι, εντρομοι επιστρεφουν στην κρυψωνα τους. Την ιδια ωρα ο Μαρκο εχει αναδειχθει σε ηρωα του καθεστωτος.

Τριαντα χρονια αργοτερα, τη δεκαετια του 1990, οταν επιχειρουν να βγουν παλι απο το υπογειο, αντικρυζουν τη φρικη του πραγματικου πολεμου και μενουν ανημποροι μπροστα στον παραλογισμο της σφαγης στην Βοσνια.

Απολογισμος

Η ταινια ειναι περισσοτερο ενας συμβολικος απολογισμος του πως, κατα τον Κουστουριτσα, "οι μαζες της Γιουγκοσλαβιας, αφεθηκαν να γινουν το αρμα που καβαλησαν μια σειρα απο διεφθαρμενες και κυνικες πολιτικες ηγεσιες."

Ο σκηνοθετης δεν νοσταλγει το καθεστως του Τιτο. Στις αρχες της δειαετιας του '80 ειχε εντυπωσιασει με την εκπληκτικη ταινια του "Ο μπαμπας λειπει σε ταξιδι για δουλειες" που ηταν μια καταγγελια εναντια στην καταπιεση του καθεστωτος.

Ο Κουστουριστσα αρνειται και σημερα να παρει το μερος καποιου απο τους εθνικιστες ηγετες, Σερβους, Κροατες, Μουσολμανους. Βλεπει μονο με λυπη τη δυστυχια του απλου κοσμου. Σιχαινεται τον πολεμο, αποκαλυπτει τον παραλογισμο του εθνικισμου και δεν βλεπει τη "λυση" σε καμμια απο τις εμπολεμες πλευρες.

Αυτος ειναι και ο λογος που ο ιδιος εγινε στοχος χυδαιων επιθεσεων στην Ευρωπη, αλλα και υποκριτικων "θετικων σχολιων" στην Ελλαδα.

Στην Ευρωπη, η αρνηση να παρει θεση υπερ των Κροατων και Μουσουλμανων εθνικιστων και των επεμβασεων του ΝΑΤΟ, ηταν η αφορμη για να τον κατηγορησουν ακομα και "σοβαρες" εφημεριδες, οπως η Λε Μοντ, για "φιλοσερβισμο" και οτι δηθεν "υποστηριζει τον Μιλοσεβιτς".

Υποκρισια

Στην Ελλαδα, οι πολεμοκαπηλοι σωβινιστες, που μεχρι πριν λιγο καιρο εβλεπαν με καχυποψια τη βοσνιακη καταγωγη του Κουστουριτσα, ξαφνικα μετατραπηκαν σε θαυμαστες του "για το ανθρωπινο μηνυμα της ταινιας, που την καθιστα θετικη προταση αγαπης και συναδελφωσης."

Ομως οταν αυτα τα λογια ακουονται απ'αυτους, οπως ο δεξιος δημαρχος της Αθηνας, που υμνουσαν τον σφαγεα και οργανωτη των εθνικων εκκαθαρισεων στη Βοσνια ειναι εντελως υποκριτικα.

Ο ιδιος ο Κουστουριτσα απαντα στους υπερμαχους του "πολιτισμενου κοσμου της αγορας."

"Οταν επεσε το τειχος του Βερολινου, ολοι μιλουσαν για μια νικη σαρωτικη του δυτικου μοντελου. Εγω ζω "αναγκασμενος" τα τελευταια χρονια στη Δυση. Νιωθω οτι η εκμεταλλευση ειναι - αν οχι μεγαλυτερη - τουλαχιστον η ιδια."

Η ταινια δειχνει οτι ο απλος κοσμος δεν εχει να περιμενει καμια λυση απο τα πανω. Το πραγματικο προβλημα του Κουστουριτσα ειναι οτι ουτε ο ιδιος, ουτε η ταινια, βλεπουν οτι την απαντηση μπορουν να τη δωσουν οι απο κατω.

Αυτο που κυριαρχει ειναι μια ατμοσφαιρα συνεχων κι'ανεξηγητων συγκρουσεων και μελαγχολιας για το σκοτεινο μελλον των Βαλκανιων. Οι ηρωες δεν διδασκονται απο αυτες τις συγκρουσεις, δεν υπαρχει καμμια ενδειξη οτι οι μαζες εχουν τη δυναμη να κανουν το οτιδηποτε για να παψουν να ειναι τα θυματα στα χερια αδιστακτων ηγεσιων.

"Η καλυτερη εξελιξη ειναι να φτασουμε σε μια κοινωνια χωρις εκμεταλλευση", δηλωνει ο Κουστουριστα. "Ομως αυτο δυστυχως ειναι αδυνατο." Αυτη η απαισιοδοξια εξηγει και το γιατι οι μαχητικοι εργατικοι αγωνες, οι απεργιες και οι διαδηλωσεις της δεκαετιας του '80, δεν υπαρχουν πουθενα στη ταινια.

Κινηματογραφικα το Underground ειναι πρωτοτυπο και γεματο φαντασια. Εχει μια "εφιαλτικη" ποιοτητα και υπαρχουν σκηνες γεματες δυναμη, οπως αυτη της καταστροφης του ζωολογικου κηπου του Βελιγραδιου απο τους γερμανικους βομβαρδισμους και τα πλανα απο τον εμφυλιο πολεμο στην πρωην Γιουγκοσλαβια.

Αξιζει να το δειτε και ν'απολαυσετε τη τολμηρη σκηνοθεσια και τις καταπληκτικες ερμηνειες.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει καθε Τεταρτη στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

3/4: Καπιταλισμος : Η οικονομια του τρελλοκομειου

10/4: Η δολοφονια των Καβαζογλου - Μισιαουλη

17/4: Εθνικισμος και εργατικη ταξη

24/4: Ποιος θα σωσει το περιβαλλον

2/5: Κοινη συνεδρια με τον πυρηνα Παλλουριωτισσας

Πυρηνας Αγλαντζιας

Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:15μμ

4/4: Καπιταλισμος: Η οικονομια του τρελλοκομειου

11/4: Η δολοφονια των Καβαζογλου - Μισιαουλη

18/4: Ομοφυλοφιλια Παρεκληση ή δικαιωμα

25/4: Ποιος θα σωσει το περιβαλλον

2/5: 7 χρονια απο τη σφαγη της Τιενανμεν: Ειναι η Κινα σοσιαλιστικη;

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, οδος Πτολεμαϊδας ωρα 7:00 μ.μ.

3/4: Εθνικισμος και εργατικη ταξη

10/4: Ποιος θα σωσει το Περιβαλλον

17/4:Η δολοφονια των Καβαζογλου - Μισιαουλη

24/4:Καπιταλισμος: Η οικονομια του Τρελλοκομειου

2/5: 7 χρονια απο τη σφαγη της Τιενανμεν: Ειναι η Κινα σοσιαλιστικη;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

5/4: Επαναστατες και εκλογες

19/4: Καπιταλισμος: Η οικονομια του τρελλοκομειου

26/4: Εθνικισμος και εργατικη ταξη

3/5: 7 χρονια απο τη σφαγη της Τιενανμεν: Ειναι η Κινα σοσιαλιστικη;

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα
της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
Fax - τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ____________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ____________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Οι σοσιαλιστες επαναστατες και οι εκλογες

Η αντιληψη που κυριαρχει στην τεραστια πλειοψηφια του κοσμου ειναι οτι ζουμε σε μια δημοκρατια, οτι ολοι ειμαστε ελευθεροι και εχουμε ισα δικαιωματα και οτι μεσα απο τις εκλογες καθοριζουμε λιγο - πολυ τη μοιρα μας.

Οι «ελευθερες» εκλογες στις οποιες ολοι, πλουσιοι και φτωχοι, εργατες και εργοδοτες εχουν την ιδια δυναμη, μια μονο ψηφο θεωρουνται σαν η αποδειξη αυτης της «ελευθεριας» και «λαϊκης κυριαρχιας».

"Η δραση των μαζων - λογου χαρη μια μεγαλη απεργια - ειναι παντοτε, σπουδαιοτερη απο την κοινοβουλευτικη δραση" υποστηριζε ο Λενιν. Μεσα απο τη δικη της δραση ειναι που αλλαζει τις ιδεες της εργατικη ταξη.

Ποιος εχει την εξουσια;

Η πραγματικοτητα ομως ειναι εντελως διαφορετικη. Ζουμε σε μια κοινωνια χωρισμενη σε εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους. Τα ισα δικαιωματα ειναι μονο στα λογια. Ποσο ισο ειναι το δικαιωμα εκφρασης ενος εργατη με αυτο ενος μεγαλοεκδοτη που ελεγχει εφημεριδες, περιοδικα και αλλα ραδιοτηλεοπτικα μεσα;

Η «λαϊκη κυριαρχια» για τους εργαζομενους εξαντλειται στα δεκα λεπτα που χρειαζεται για να ψηφισουν καθε λιγα χρονια. Ολο τον υπολοιπο καιρο πρεπει καθε μερα να αφηνουν και την ελευθερια και τα ισα δικαιωματα εξω απο την πορτα του εργοστασιου, του γραφειου, του σχολειου. Εκει μεσα που περνούν το μεγαλυτερο μερος της ζωης τους κυριαρχει η ελευθερια και τα δικαιωματα του εργοδοτη, του διευθυντη, του προϊσταμενου να τους απολυει οποτε θελει, να τους δινει χαμηλους μισθους, να τους εξεφτελιζει και να επιβαλλει τη πειθαρχια του.

Ο Μαρξ αποκαλυψε την εκμεταλλευτικη φυση της αστικης δημοκρατιας και του αστικου κοινοβουλευτικου συστηματος «*στο οποιο οι καταπιεσμενες ταξεις απολαμβανουν το δικαιωμα να αποφασιζουν μια φορα καθε αρκετα χρονια για το ποιος θα εκπροσωπει και θα καταπιεζει τον λαο στο κοινοβουλιο. Αυτη ειναι η πραγματικη ουσια των ελευθερων εκλογων και της ιερης φηφου που την απολαμβαλουν ολοι.»*

Η Βουλη ειναι το βημα απο το οποιο εκστομιζονται τα μεγαλα λογια για λαϊκη καταναλωση ενω ταυτοχρονα οι πραγματικες αποφασεις για τις τυχες της οικονομιας και ολοκληρης της κοινωνιας παιρνονται στα κλειστα κεντρα που ελεγχει η αρχουσα ταξη, στις τραπεζες, στα διοικητικα συμβουλια των επιχειρησεων, στα Γενικα Επιτελεια του Στρατου και στα αδυτα της μυστικης διπλωματιας. Αυτοι ειναι που χρησιμοποιουν τη δυναμη τους για να εξαγοραζουν και να επιβαλουν στις κυβερνησεις ή στη Βουλη τις επιλογες τους.

Αυτος που κρατα τα κλειδια της οικονομιας και του κρατους και εξακολουθει να κανει κουμαντο ειναι η αρχουσα ταξη, που δεν εκλεγεται απο κανενα.

Ειναι αυτη που σφετεριζεται την εξουσια με τον ελεγχο που εχει στα μεσα παραγωγης και επιβαλει τα συμφεροντα της με το κρατος και τους μηχανισμους καταστολης που ελεγχει: την αστυνομια, τα δικαστηρια, τις φυλακες.

Μεταρρυθμιστες

Σε κανονικες συνθηκες οι αστοι στηριζουν τη δεξια, το δικο τους κομμα. Μπορουν ομως να ανεκτουν και μια αριστερη κυβερνηση φτανει να μην απειλα οτι θα τους ανατρεψει. Και φυσικα εχουν τη δυναμη να της υπαγορευουν τη δικη τους πολιτικη. Ειναι πολλες οι φορες που οι υποσχεσεις για αλλαγη μεσα στη βουλη ειχαν αδοξο τελος. Αυτοι που υποσχονταν την αλλαγη, βρεθηκαν να αλλαζουν οι ιδιοι τα κομματα τους.

Το 1980 το ΠΑΣΟΚ εκλεκτηκε πανισχυρο με την υποσχεση στους εργατες για «καλυτερες μερες». Αντιμετωπισε ενα κυμμα φυγης κεφαλαιων στο εξωτερικο και αποχη απο τις επενδυσεις, που το αναγκασαν να ξεχασει τις υποσχεσεις του και να στραφει σε μια αντεργατικη πολιτικη. Σημερα δυσκολα μπορει να ξεχωρισει κανεις που διαφερει η πολιτικη που ακολουθα απο αυτη της Ν.Δ.

Οσο οι καπιταλιστες δεν ανατρεπονται απο τις θεσεις τους στην οικονομια θα εχουν τη δυναμη στα χερια τους και θα ελεγχουν το κρατος. Οι μεταρρυθμιστες, θα υποχρεωνονται να υποχωρουν, να «ξεχνουν» τις μεταρρυθμισεις που υποσχονταν και να υποτασσονται στο κεφαλαιο, σκορπωντας την απογοητευση στους εργατες.

Επαναστατες

Αν ολα αυτα ειναι αληθεια, τοτε γιατι κανουμε τον κοπο να ασχολουμαστε με τις εκλογες;

Το γεγονος οτι μια αριστερη μειοψηφια εχει ξεκαθαρισει οτι ο κοινοβουλευτικος δρομος δεν φερνει την αλλαγη στη κοινωνια, δεν σημαινει οτι «οποιος δεν το καταλαμβαινει ειναι αξιος της τυχης του».

Ο Λενιν εγραφε στο βιβλιο του «Αριστερισμος, η παιδικη αρρωστια του κομμουνισμου»: *«ακομα κι αν μια σχετικα μεγαλη μειοψηφια των βιομηχανικων εργατων ακολουθουν τους καθολικους ιερεις... σημαινει χωρις καμια αμφιβολια οτι ο κοινοβουλευτισμος στην Γερμανια δεν ειναι ακομα πολιτικα ξεπερασμενος, οτι η συμμετοχη στις κοινοβουλευτικες εκλογες και η παλη στην κοινοβουλευτικη πλατφορμα ειναι υποχρεωτικη για το κομμα του επαναστατικου προλεταριατου ακριβως με τον σκοπο να εκπαιδευσει τα καθυστερημενα στρωματα της δικιας του ταξης... Οσο εισαι ανικανος να διαλυσεις το αστικο κοινοβουλιο και καθε αλλο τυπο αντιδραστικου θεσμου, πρεπει να δουλεψεις μεσα τους ακριβως επειδη εκει θα βρεις ακομα τους εργατες που αποβλακωνονται απο τους ιερεις...»*

Σημερα δεν εχουμε ενα επαναστατικο κομμα για να παρουμε μερος στις εκλογες. Μπορουμε ομως και σε αυτη τη περιπτωση να χρησιμοποιησουμε τη ψηφο προς οφελος της εργατικης ταξης χωρις ενδοιασμους αλλα με κυνικο υπολογισμο χωρις να καλλιεργουμε ουτε μια στιγμη αυταπατες για το κοινοβουλιο. Οι επαναστατες εχουν την υποχρεωση να κερδισουν το μεγαλυτερο μερος της εργατικης ταξης προς τις επαναστατικες ιδεες γιατι πρωταγωνιστης της επαναστασης ειναι η ιδια η εργατικη ταξη και οχι καποιοι εκπροσωποι για λογαριασμο της.

Το ζητημα ειναι πως αλλαζουν ιδεες οι εργατες; Η αφηρημενη προπαγανδα δεν ειναι αρκετη. Οι μαρξιστες δεν ειναι καποιοι ιεραποστολοι που κανουν κηρυγμα στους εργατες, αλλα παρεμβαινουν στους καθημερινους αγωνες ωστε να δεσουν την εμπειρια των εργατων με την προοπτικη της ανατροπης του καπιταλισμου. Για να δειξουν οτι παλευουμε για να κερδισουμε τα συγκεκριμενα αιτηματα μας με νυχια και με δοντια αλλα αυτο δεν ειναι αρκετο. Για να κρατησουμε οσα κερδιζουμε και για ν' αλλαξουμε πραγματικα τη ζωη μας, χρειαζεται ν' ανατρεψουμε αυτους που δημιουργουν και διαιωνιζουν την αδικια και την εκμεταλευση, τους καπιταλιστες και το συστημα τους.

Μεσα απο αυτη τη διαδικασια αλλαζουν οι ιδεες της εργατικης ταξης.

Ετσι και οι εκλογες. Δεν αρκει η γενικη προπαγανδα εναντια στις κοινοβουλευτικες αυταπατες. Για εκατομυρια εργατες σε ολο το κοσμο οι εκλογες ειναι μια πολιτικη μαχη στην οποια καθρεφτιζεται η ταξικη διαιρεση της κοινωνιας. Το να κερδισουν «εκεινοι» ή «εμεις», οι εκπροσωποι των πλουσιων ή οι εκπροσωποι των εργατων ειναι μια πολιτικη κοντρα για τους εργατες.

Οι επαναστατες δεν μπορουν τετοιες στιγμες να μεινουν ουδετεροι. Διαλεγουν στρατοπεδο ψηφιζοντας μαζι με τους εργατες που πιστευουν ακομα οτι με τη ψηφο τους θα εκφρασουν την αγανακτηση τους εναντια στις επιθεσεις του κεφαλαιου, λεγοντας ομως ταυτοχρονα την αληθεια στην εργατικη ταξη, χωρις να υποκρινονται, για τα αδιεξοδα της μεταρρυθμισης μεσα απο την Βουλη.

Ψηφο στο ΑΚΕΛ

Η μεγαλη διαφορα αναμεσα στο ΑΚΕΛ και το Συναγερμο δεν βρισκεται στα προγραμματα τους ουτε στα προσωπα της ηγεσιας τους αλλα στο τι αντιπροσωπευει το καθε κομμα στη συνειδηση των πιο πρωτοπορων κομματιων της εργατικης ταξης.

Ο Συναγερμος αντιπροσωπευει το κομμα του κεφαλαιου που μιλα στο ονομα του καπιταλισμου, της «ιδιωτικης πρωτοβουλιας» του σωβινισμου και της πολεμοκοκαπηλειας. Ειναι το κομμα των Ζιβαναρηδων και των πραξικοπηματιων. Τραβαει βεβαια πισω του και αρκετους εργατες αλλα αυτοι ειναι τα πιο καθυστεριμενα ταξικα κομματια της εργατικης ταξης, αυτοι δηλαδη που δεν βλεπουν τοσο εντονα τον ταξικο διαχωρισμο της κοινωνιας και δεν πιστευουν στη αλλαγη της.

Απο τη αλλη το ΑΚΕΛ παρολο που δεν ειναι με κανενα τροπο υποδειγμα εργατικου κομματος, ξεπουλα τους εργατικους αγωνες, εχει εθνικιστικο παρελθον και καθολου διεθνιστικο παρον, μιλα στο ονομα της εργατικης ταξης, αναφερεται στο σοσιαλισμο και μιλα για αναγκη επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους. Προς το ΑΚΕΛ κοιταζει σημερα το πιο ταξικα συνειδητο κομματι της εργατικης ταξης, αυτο που εστω και συγχισμενα βλεπει τον ταξικο χαρακτηρα της κοινωνιας, βλεπει το διαχωρισμο αναμεσα σε εκμεταλευτες και εκμεταλευομενους και εχει σαν οραμα του το σοσιαλισμο.

Η ψηφος εχει τη δυναμη να στελνει μηνυματα σε καθε κατευθυνση για τις διαθεσεις των εργατων. Μια νικη του ΑΚΕΛ, ενα δυναμωμα του σε αυτες τις εκλογες, δεν φοβιζει τους καπιταλιστες οτι θα χασουν τα προνομοια τους, οπως δεν τα εχασαν βεβαια τα προηγουμενα χρονια που το ΑΚΕΛ στηριζε την κυβερνηση. Αυτο που τους φοβιζει ειναι η δυναμικη που μπορει να εχει ενα τετοιο αποτελεσμα, ειδικα οταν οι ταξικες αντιπαραθεσεις ειναι σε ενταση οπως σημερα. Ειναι το δυναμωμα της αυτοπεποιθησης των εργατων που φοβουνται.

Εχοντας λοιπον τοποθετησει τον εαυτο μας στο πλευρο των εργατων που θελουν να αντιπαλεψουν την πολιτικη της κυβερνησης, που προσδοκουν μια καλυτερη κοινωνια που μιλανε για σοσιαλισμο, εχουμε τη δυνατοτητα να εξηγησουμε συγκεκριμενα γιατι ο κοινοβουλευτικος δρομος δεν οδηγα σε ολα αυτα που προσδοκουν.

Οτι αυτο που χρειαζεται ειναι εκτος απο το «μηνυμα» που θα στειλουμε στη κυβερνηση, να στειλουμε και την ιδια και το συστημα που εκπροσωπει στο χρονοντουλαπο της ιστοριας. Κι αυτο δεν μπορει να γινει με μια «προοδευτικη» Βουλη ή ακομα και με μια «αριστερη» κυβερνηση. Το ΑΚΕΛ εχει δειξει πολλες φορες οτι οταν τα πραγματα φτασουν στο κρισιμο σημειο να διαλεξει μεταξυ των συμφεροντων των εργατων και της αρχουσας ταξης διαλεγει την αρχουσα ταξη. Οταν εχει σαν συνθημα «πανω απο ολα η Κυπρος» αυτο που στην πραγματικοτητα εννοει ειναι πανω απο ολα τα συμφεροντα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου και το δίκιο της δικης μας αρχουσας ταξης. Και η ιστορια εχει δειξει πολλες φορες οτι το δικιο της αρχουσας ταξης ειναι αδικο για την εργατικη ταξη.

Για αυτο, χρειαζομαστε ενα νεο Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα. Ενα κομμα που να στηριζει και να στηριζεται στους αγωνες και τη δυναμη των εργατων και οχι να παλευει απλα για κατακτηση θεσεων μεσα στους σημερινους στημενους θεσμους του καπιταλισμου.

Χρειαζομαστε ενα κομμα επαναστατικο, που να παλευει για την ανατροπη της αρχουσας ταξης και οχι για «συσσωρευση αλλαγων» και «κοινα εθνικα συμφεροντα». Για να κτισουμε τη δυναμη εκεινη που μεσα απο τη κριση του καπιταλισμου μπορει να μετατρεψει τις ηττες της δεξιας σε οριστικη νικη των εργατων σε νικη του Σοσιαλισμου.

Δημητρα Χριστοδουλου

εργατικη δημοκρατια

Φοιτητικη εκρηξη στη Τουρκια

ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ

Κοντραρουν τη λιτοτητα

Το νοσηλευτικο προσωπικο του Γενικου Νοσοκομειου Λευκωσιας ξεκινησει αποχη απο καθηκοντα που δεν ανηκουν στην αρμοδιοτητα τους. Με αποφαση της κλαδικης τους επιτροπης αρνουνται να εχτελουν καθηκοντα βοηθου θαλαμου, να μεταφερουν ασθενεις, το φαγητο κλπ.

Εκατονταδες ανθρωποι ταλαιπωρουνται καθε μερα στα κρατικα νοσοκομεια εξ αιτιας της ελειψης γιατρων

Αιτημα των νοσοκομων ειναι η προσληψη προσωπικου. Ειναι ενα αιτημα πολυ παλιο το οποιο ομως η κυβερνηση συνεχιζει να αγνοει. Αυτη τη στιγμη υπαρχουν αμεσες αναγκες για προσληψη τουλαχιστον 120 νοσοκομων. Οι αναγκες αυξανονται συνεχως οχι μονο λογω της αυξησης του πληθυσμου αλλα και εξαιτιας του οτι αυτοι που αφυπηρετουν δεν αντικαθιστανται.

Διαλυση

Υπαρχουν θαλαμοι σε πολλα νοσοκομεια που κατασκευαστηκαν με τεραστια εξοδα και δεν λειτουργουν γιατι δεν υπαρχει το αναγκαιο προσωπικο ή τμηματα που υπολειτουργουν.

Ο θαλαμος του aids ειναι στη πιο αθλια κατασταση απο ολους αφου οχι μονο δεν εχει μονιμο προσωπικο αλλα εχει ολα κι ολα τεσσερα κρεββατια για τριακοσιους σχεδον ασθενεις. Πριν λιγες μερες δυο ασθενεις με aids πεθαναν λιγες ωρες μετα που τους μετεφεραν στο νοσοκομειο Παφου αφου δεν υπηρχαν κρεβατια στο θαλαμο του aids.

Οι νοσοκομοι προειδοποιουν εδω και καιρο για τις συνεπειες απο την ελλειψη νοσηλευτικου προσωπικου. Κατω απο την πιεση των μετρων ο Υπουργος αναγκαστηκε να δωσει εντολη για τη πληρωση 16 απο τις κενες θεσεις. Η ουσια του προβληματος ομως παρμενει και η αναταραχη συνεχιζεται

Σε αγωνες ετοιμαζονται να κατεβουν και οι κυβερνητικοι γιατροι οι οποιοι εχουν προειδοποιησει και αυτοι απο καιρο την κυβερνηση για τα προβληματα που αντιμετωπιζουν, συνδικαλιστικα και συνθηκων εργασιας.

Τεραστιες ειναι και οι ελλειψεις που υπαρχουν σε κτιριακο και τεχνικο εξοπλισμο ενω τα αρχαια κτιρια και οι ελλειψεις στο Γενικο Νοσοκομειο Λευκωσιας το κανουν επικινδυνο. Οπως δηλωσε ο προεδρος του κλαδου των κυβερνητικων γιατρων «*η παντελης ανυπαρξια συνθηκων ασφαλειας στο κλινικο εργαστηριο μετατρεπουν το νοσοκομειο σε ατομικη βομβα*».

Παρ' ολα αυτα η κυβερνηση αρνειται να δωσει λεφτα γι' αυτες τις αναγκες. Ισχυριζεται οτι δεν υπαρχουν λεφτα και επιβαλλει μαλιστα αυξηση στα νοσηλεια και τις τιμες των φαρμακων για οσους επισκεπτονται τα κρατικα νοσοκομεια.

Προτεραιοτητες

Λεφτα υπαρχουν αλλα η κυβερνηση εχει αλλες προτεραιοτητες απο την υγεια του κοσμου. Προτιμα να τα δινει για εξοπλισμους και στρατιωτικες εγκαταστασεις ή για επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους και τους ξενοδοχους. Ενας αξονικος τομογραφος στοιχιζει λιγοτερα απο ενα τανκ και ομως το νοσοκομειο της Λαρνακας δεν διαθετει ακομα κανενα. Χαριζει 13 εκατομμυρια στους ξενοδοχους απο την μη καταβολη του 3% του ΚΟΤ και ομως αρνειται να δωσει μερικες χιλιαδες για θαλαμο του aids. Προσλαμβανει εκατονταδες αστυνομικους και στρατιωτικους αλλα ελαχιστους νοσοκομους.

Την ωρα που ξοδευει το 6,7% του ΑΕΠ για εξοπλισμους για την υγεια δινει μολις το 1.8%. Ειναι αδιαφορο για την κυβερνηση αν οι ελλειψεις προσωπικου, εξοπλισμου, κτιριακων εγκαταστασεων και ιατροφαρμακευτικων ειδων απειλουν με διαλυση τα νοσοκομεια.

Μπορουμε και πρεπει να τη σταματησουμε. σημερα εκτος απο τους νοσοκομους υπαρχουν και μια σειρα αλλοι κλαδοι που βρισκονται σε αναβρασμο στο τομεα της δημοσιας υγειας. Οι συμβασιουχοι γιατροι που ζητουν μονιμοποιηση, οι κυβερνητικοι γιατροι, οι ωρομισθιοι. Υπαρχουν ακομα και πολλοι αλλοι κλαδοι του δημοσιου που βρισκονται σε συγκρουση με τη πολιτικη της λιτοτητας οπως οι κυβερνητικοι εργατες στο αεροδρομιο Παφου που απεργουν αυτες τις μερες. Οι κινητοποιησεις και ο συντονισμος των αγωνων ολων αυτων ειναι η δυναμη που μπορει να ανατρεψει αυτη τη πολιτικη.

Ο τομεας της υγειας ομως δεν αφορα μονο τους εργαζομενους σε αυτον ή στον ευρητερο δημοσιο τομεα αλλα ολους μας. Περισσοτερο προσωπικο, καλυτερα κτιρια και εξοπλισμος σημαινουν καλυτερη ιατροφαρμακευτικη φροντιδα για ολους τους εργαζομενους. Γι' αυτο ολοι πρεπει να συμπαρασταθουμε στους νοσοκομους, εμπαρχτα με ψηφισματα, ανακοινωσεις και συμμετοχη στις κινητποιησεις που πιθανο να κανουν.

Αναζητουν καταφυγιο στο ρατσισμο

Η κυβερνηση προσπαθει να παιξει το χαρτι του ρατσισμου για να αποπροσανατολισει τους νοσοκομους. Αποφασισε να σταματησει να δινει αδειες για απασχοληση ξενων νοσηλευτων και να μην ανανεωσει αυτε που δοθηκαν.

Προσπαθει να παρουσιασει οτι τα προβληματα των νοσοκομων οφειλονται στην παρουσια των ξενων. Αυτο ειναι ενα χυδαιο ψεμμα. Ο λογος που μενουν ανεργοι νοσοκομοι ειναι γιατι η κυβερνηση αρνειται να προσλαβει το αναγκαιο προσωπικο για να καλυψει τις αναγκες που υπαρχουν σημερα. Ο πραγματικος υπευθυνος ειναι η λιτοτητα και οχι οι ξενοι.

Ετσι και αλλοιως η κυβερνηση παντα αφηνε τους νοσοκομους ανεργους για αρκετο καιρο μετα την αποφοιτηση τους απο τη νοσηλευτικη σχολη με στοχο να τους αναγκασει να πανε στις ιδιωτικες κλινες με χαμηλοτερους μισθους και να καλυψει και τις αναγκες των μεγαλογιατρων.

Δεν πρεπει να αφησουμε τη ρατσιστικη αυτη διασπαση να περασει. Ο πραγματικος υπευθυνος ειναι η κυβερνηση και δεν πρεπει να την αφησουμε να τη γλυτωσει χρησιμοποιοντας σαν αποδιοπομπαιους τραγους τους ξενους νοσηλευτες

Φοιτητικη εκρηξη στη Τουρκια

Ανταποκριση απο την Αγκυρα

Χιλιαδες φοιτητες διαδηλωσαν στην Αγκυρα και συγκρουστηκαν με την αστυνομια την περασμενη Κυριακη. Πανω απο 260 συνεληφθησαν και ξυλοκοπηθηκαν αγρια απο τα ΜΑΤ, ενω οι περισσοτεροι απο αυτους κρατουνται μεχρι σημερα στα αστυνομικα τμηματα. Αρκετοι βρισκονται στα νοσοκομεια με αναπνευστικα προβληματα απο τον καταιγισμο με δακρυγονα.

Οι κινητοποιησεις ειχαν σαν αιτημα την καταργηση της αυξησης στα διδακτρα που εφτασε το 400%. Ηταν συνεχεια των διαδηλωσεων που οργανωθηκαν στη Ισταμπουλ πριν δυο μηνες. Οι εκδηλωσεις διαμαρτυριας δεν σταματησαν μεχρι σημερα. Η τελευταια διαδηλωση οργανωθηκε σε συμπαραστηση των φοιτητων του τμηματος Γλωσσολογιας του πανεπιστημιου της Αγκυρας που εχουν καταλαβει τη σχολη τους.

Ιδιωτικοποιηση

Την ιδια ωρα που η αστυνομια χτηπουσε τους διαδηλωτες, οι πρυτανεις ολων των πανεπιστημιων ειχαν συναντηση με τον προεδρο Ντεμιρελ. Προβαλλοντας το αιτημα του «εκσυγχρονισμου», ζητησαν την ...κρατικη επιδοτηση των ιδιωτικων πανεπιστημιων και να επεκταθει το συστημα των διδακτρων σε ολα τα ΑΕΙ.

Ο πρωθυπουργος Μεσουτ Γιλμαζ υποστηριξε δημοσια την βια της αστυνομιας. Τα ΜΜΕ δεν σταματησαν να δειχνουν εικονες απο «τις καταστροφες» στις καταλημμενες σχολες, ριχνοντας τις ευθυνες στους «βανδαλους φοιτητες».

Η αγανακτηση στα πανεπιστημια φουντωνει μερα με τη μερα. Οι φοιτητες κατεβαινουν στις διαδηλωσεις μαζικα, εστω κι αν ο συνδικαλισμος τους δεν επιτρεπεται συμφωνα με το νομο, ενω το ισχυον συνταγμα του 1980 τους απαγορευει να ανηκουν σε πολιτικα κομματα.

Αυτη η αγανακτηση δεν περιοριζεται μονο στις σχολες. Η νεα κυβερνηση προσπαθωντας να ξεπερασει τα οικονομικα προβλήματα χρησιμοποιει μια το «μαστιγιο» και μια το «καροττο» απεναντι στους εργαζομενους. Στις 10 του Μαρτη η αστυνομια χτυπησε βαναυσα τους δασκαλους και τους καθηγητες που διαμαρτυρονταν για την απαγορευση της λειτουργιας του συνδικατου τους.

Δασκαλοι και καθηγητες

Την επομενη μερα, μπροστα στη γενικη αγανακτηση, ο Γιλμαζ αναγκαστηκε να ζητησει συγνωμη. Αυτο που δεν περιμενε ηταν οτι στις 13 Μαρτη πανω απο 20.000 εκπαιδευτικοι αλλα και εργαζομενοι απο αλλα συνδικατα, θα διαδηλωναν στην Αγκυρα ξανα. Κατω απο την πιεση των κινητοποιησεων ο γενικος εισαγγελεας απεσυρε την αποφαση που κυρυσσε παρανομο το Egitim Sen, το συνδικατο των εκπαιδευτικων.

Οι κινητοποιησεις των καθηγητων και των δασκαλων αναγκασαν τις συνδικαλιστικες ηγεσιες των συνομοσπονδιων του ιδωτικου τομεα - της TYRK IS και της DISK - για πρωτη φορα να καλεσουν σε κοινη διαδηλωση με το συνδικατο των εργαζομενων στο δημοσιο - την KESK.

Ο αμεσος στοχος του Γιλμαζ ειναι οι περικοπες στις κοινωνικες δαπανες και οι ιδιωτικοποιησεις, οπως επιβαλουν τα μετρα του Διεθνους Νομισματικου Ταμειου. Αυτο συμαινει ενταση των επιθεσεων στην εκπαιδευση, στην υγεια, στην κοινωνικη ασφαλιση και τις συνταξεις και φερνει πολυ κοντα τους αγωνες των φοιτητων με τις κινητοποιησεις ολων των εργαζομενων.

Οι Συντονιστικες Επιτροπες των φοιτητων καλεσαν νεες διαδηλωσες για την Τριτη 26 Μαρτη στην Ισταμπουλ και την Τεταρτη 27 Μαρτη στη Αγκυρα. Ολα δειχνουν οτι η ανοιξη θα ειναι δυσκολη για τη δεξια κυβερνηση της Τουρκιας.

Σε αναταραχη βρισκονται και οι φοιτητες στη βορεια Κυπρο. Το τελευταιο δεκαπενθημερο του Μαρτη οι φοιτητες του πανεπιστημιου Ανατολικης Μεσογειου βρισκονται σε αποχη και οργανωνουν κινητοποιησεις διαμαρτυριας για την επιβολη διδαχτρων.

Η κυβερνηση για να καταστηλει το κινημα απελασε ενας απο τους ηγετες των φοιτητων πισω στη Τουρκια ενω υποχρεωσε ενα αλλο να φυγει απο μονος του. Οι κινητοποιησεις συνεχιζονται μεχρι σημερα.

Ολ' αυτα δειχνουν οτι στο βορρα δεν ερχονται μονο οπλα και στρατος απο την Τουρκια οπως μας λενε συνεχεια οι εθνικοφρονες σοβινιστες αλλα και οι εμπειριες ενος κινηματος που κοντραρει την πολιτικη της λιτοτητας και τα σχεδια της αρχουσας ταξης του.